

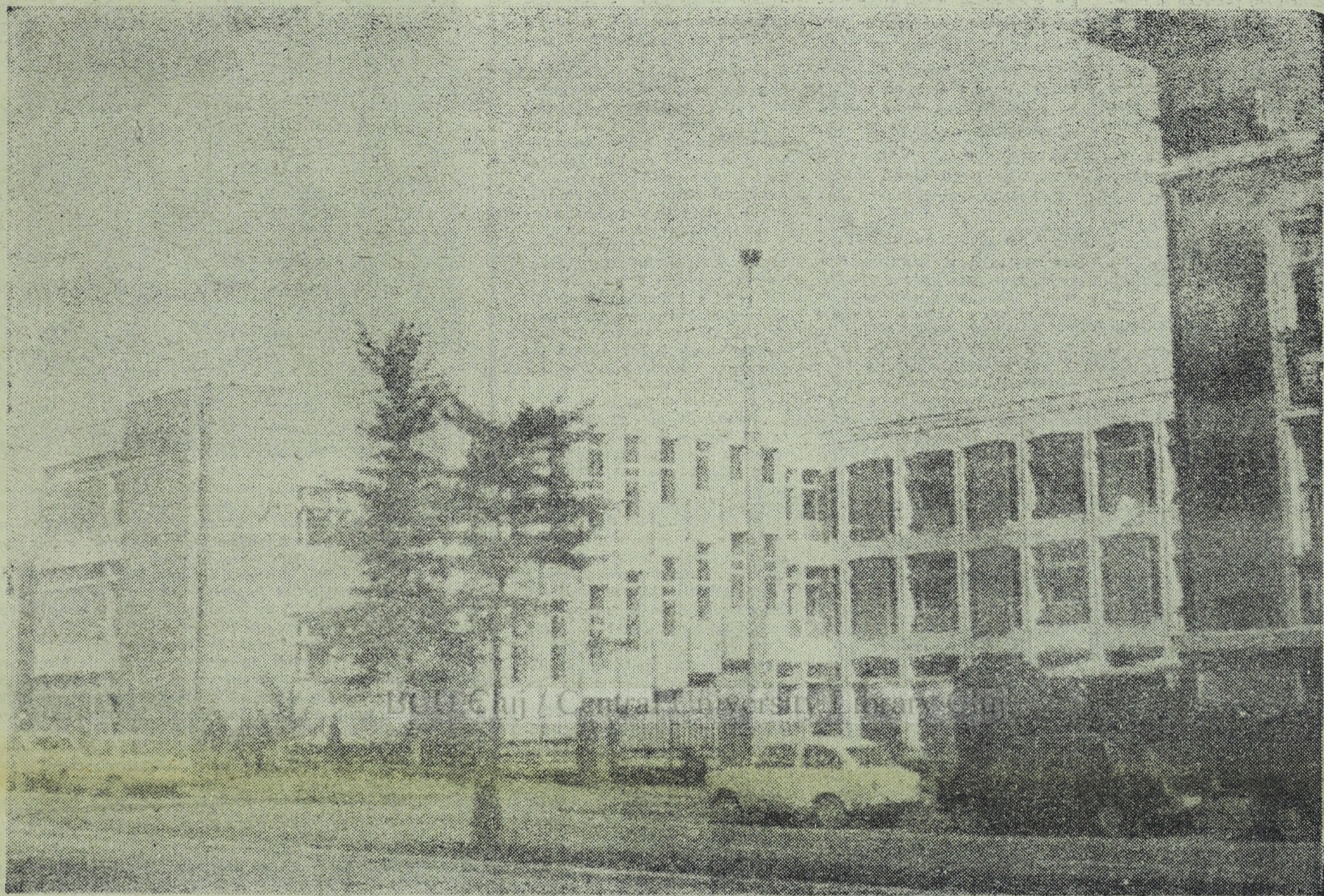
Micron

ORGAN AL CONSILIULUI UNIUNII ASOCIAȚIILOR STUDENȚEȘTI

Anul III. nr. 15

Octombrie 1970

16 pag. 1 Leu

Un an de mari sărbători și înalte exigențe

Anul universitar 1970/71 este marcat de importante sărbători, prilejuri de memorări și treceri în revistă ale unor remarcabile realizări. El se va desfășura sub semnul împlinirii a 50 de ani de la înființarea Partidului Comunist Român și pregătirilor pentru cel de-al IX-lea Congres al Uniunii Tineretului Comunist care va avea loc în februarie 1971. Pentru institutul nostru, el este și anul aniversării semicentenarului său, festivitățile legate de acest jubileu urmînd să aibă loc între 15 și 17 noiembrie.

În perspectiva acestor evenimente și în lumina indicațiilor cuprinse în cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu la deschiderea anului universitar în București și în documentele plenarilor din 3 și 11 octombrie ale Consiliului U.A.S.R. vom analiza obiectivele generale și sarcinile concrete care revin Uniunii Asociațiilor Studențești din institutul nostru.

Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu subliniază cu pregnanță două coordonate fundamentale ale mersului ascendent al învățămîntului nostru supe-

rior: creșterea continuă a spiritului de exigență și răspundere și cuplarea hotărîtă a școlii superioare cu practica economiei socialiste a țării.

Cu toate condițiile grele din acest an, s-a dezvoltat în continuare baza materială a învățămîntului superior. Pentru institutul nostru aceasta se concretizează prin darea în folosință a noului pavilion al Facultății de mecanică și a unui nou cămin în Complex. În cincinalul viitor va începe construcția noii Facultăți de electrotehnică.

Salutăm cu bucurie în mijlocul nostru pe studenții noilor secții cu care s-a dezvoltat în acest an institutul, cele de arhitectură și electronică industrială.

Se distinge deci clar efortul permanent al statului pentru asigurarea condițiilor mersului înainte al școlii noastre superioare.

Conștienți de datoria de a răspunde grijii partidului și întregului popor, analizînd ceea ce am realizat, trebuie să trecem cu și mai multă hotărîre la însușirea la un nivel mai înalt a viitoarei noastre profesii.

Rezultatele profesionale ale

acestui an universitar arată pierderi însemnate prin repetenție și exmatriculare. Este necesar să arătăm că procentul acestor pierderi este în institutul nostru superior mediei pe țară. Nu mai putem tolera perpetuarea acestor rebuturi, care înseamnă astăzi importante pierderi materiale și miine absența unui număr de specialiști de înaltă calificare, indispensabili construcției noastre socialiste. Este necesar ca asociațiile să contribuie cu toate forțele la instaurarea unui climat de studiu, la mărirea răspunderii studenților față de activitatea lor de pregătire.

Adunările generale ale anilor de studii cu rezultate profesionale slabe sînt chemate să depisteze cauzele acestei situații, să indice și să pună în aplicare măsuri care să remedieze rapid lipsurile existente.

Activitatea științifică studențească trebuie să continue re-

(Continuare în pag. a 5-a)

CUVINTE DE ÎNȚIMPINARE

Toamna-și scutură colanul de frunze, măgele galbene-rușinii închinată vîzducului și rodului. În jocuri nebunaticе își cantă pletele printre copaci sau au în nălucirile Begheului.

E o tristețe pioasă a trecerii prin marele ciclu al lucrurilor.

E o bucurie a gîndului spre lumea cărților, spre o nouă petrecere a numerelor și a cuvîntului.

Toamna e poemul nescris ce sfințește sărbătoarea bobocilor.

Frunzele în cîntec spre ferestrele școlilor sînt cuvinte de întîmpinare rostite pentru cei care au venit să se deschidă întru cunoaștere.

Vom purcede la numărătoarea dintii sub zodia Increderii și a Putinței.

Și vă vom rîndui întru întîmpinare tradiționalele cuvinte:

— Bun venit printre noi în lăcașul rigorii și-al visului! Bun venit pe diagrama umirilor și-a cîntecului de studenție. Bun venit...

C. NOVACESCU

FESTIVITATEA DE LA INSTITUTUL POLITEHNIC

Sala festivă a Institutului politehnic, ora 11. Sute de studenți au venit la întâlnirea în cadrul sărbătorească cu profesorii și colegii lor pentru a participa la deschiderea noului an, care se va desfășura sub semnul unor evenimente de cea mai mare însemnătate: sărbătorirea semicentenarului Partidului Comunist Român, trecerea la îndeplinirea noului plan cincinal, împlinirea a 50 de ani de la înființarea Școlii politehnice din Timișoara. La bucuria revederii iau parte alături de studenți și cadre didactice, de conducerea institutului, membri ai comitetelor județean și municipal de partid, alți oaspeți. Remarcăm prezența tovarășului **Mihai Telescu**, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean de partid, președintele Consiliului popular județean, membru corespondent al Academiei de științe sociale și politice, a tovarășului ing. **Trandafir Cocirlă**, secretar al Comitetului județean de partid, a tovarășului **Virgil Radulian**, ministru adjunct al învățămîntului.

În cuvîntul său, prof. ing. **Constantin Avram**, membru corespondent al Academiei, recto-

ferite sesiuni științifice ținute în centrele universitare ale țării. Premiile obținute aici, scrisorile pe care le primim de la întreprinderile unde absolvenții noștri lucrează sînt certificate de garanție nu numai ale muncii, cadrelor didactice ci și ale străduinței studenților noștri, ale pasiunii lor pentru profesiunea pentru care au optat. Și nu voi mai aminti aici succesele pe care ei le-au obținut în cadrul concursurilor cultural-artistice, seriozitatea, bunul renume pe care-l au în fața cetățenilor municipiului nostru.

Cadrele noastre didactice desfășoară o amplă și bogată activitate nu numai pe plan de învățămînt, ci și științific. Numele multora dintre profesorii noștri sînt bine cunoscute în țară și peste hotare, lucrările lor apreciate, inovațiile lor aplicate în diferite țări ale lumii. O caldă recunoștință purtăm conducerii noastre de partid și de stat, personal tovarășului **Nicolae Ceaușescu**, care ne-a înconjurat în permanență cu atenție, ne-a acordat ajutorul să ne definim ca oameni să obținem rezultate din cele mai frumoase în munca noastră.

dicină și cel agronomic împlinesc tot în acest an un sfert de veac de la înființare — trăiește în anul universitar 1970-1971 clipe de mare sărbătoare, înscriind în cartea de aur cea de-a 50-a filă. Bucurîndu-se de un sprijin permanent din partea conducerii de partid, a organelor centrale și locale de partid și de stat, a continuat primul secretar al Comitetului județean de partid, centrul nostru universitar a cunoscut o dezvoltare inereu ascendentă. Începînd cu acest an, institutul dumneavoastră i s-au mai adăugat încă două secții: de electronică aplicată și de arhitectură. An de an s-a lărgit și perfecționat baza materială a învățămîntului superior din Timișoara ceea ce a permis continua îmbunătățire a procesului de învățămînt și a muncii de cercetare științifică. În cursul acestei dimineți a fost inaugurat noul pavilion al Facultății de mecanică, lucrare în valoare de 8.000.000 lei. Tot astăzi a fost dat în folosință laboratorul de cercetare experimentală în domeniul chirurgiei la Institutul de medicină. Orașului studenților, construit în deceniul pe care-l încheiem și pentru care statul a investit 100.000.000 lei, i s-a adăugat un nou cămin, al 16-lea, cu 400 locuri. Laboratoarele, bibliotecile, cluburile, casa de cultură au fost dotate cu noi și importante utilaje și surse de documentare. Dezvoltarea continuă a bazei materiale va contribui, fără îndoială, la însușirea științei și tehnicii. Aceasta ne-o dovedește și buna apreciere de care se bucură în toate colțurile țării, la locurile de muncă, cei peste 25.000 de specialiști, care au fost pregătiți de institutele timișorene în ultimul sfert de veac.

Referindu-se la sarcinile care stau în fața viitorilor specialiști, și în același timp a cadrelor didactice universitare, vorbitorul spunea: „Cercetarea științifică va trebui să fie orientată în continuare spre rezolvarea unor probleme majore ale economiei și culturii noastre. Este necesar ca în această direcție să fie combătută orice tendință de autolinștire. Comitetul județean de partid își exprimă convingerea că valorosul corp didactic al Institutului politehnic Traian Vuia își va sporii contribuția la soluționarea unor probleme importante ale dezvoltării industriei, agriculturii, activității social-culturale din această parte a țării. Nu ne îndoim că programele de curs, prelegerile vor reflecta în măsură mai mare cuceririle științei și tehnicii contemporane, vor fi puternic ancorate în realitățile sociale ale patriei noastre, în circuitul mondial al valorilor urmărind stimularea gândirii creatoare a studenților, pasiunea lor pentru cunoaștere. De asemenea, paralel cu perfecționarea muncii didactico-științifice organizațiile de partid, asociațiile studenților, corpul nostru profesoral au marea datorie de a cultiva în rîndul studenților trăsăturile definitorii ale omului de tip nou, cu o înaltă conștiință patriotică și cetățenească. Față de marile eforturi ale societății noastre de a le crea condiții dintre cele mai bune pentru muncă și viață, studenții au obligația morală și socială de a deveni cetățeni demni ai patriei, de a răspunde printr-un comportament ireproșabil pe linia pregătirii profesional-științifice și politico-ideologice, printr-o înaltă ținută etică universitară”.

După ce a accentuat lipsurile ce se mai manifestă încă în activitatea cadrelor didactice și a studenților, lipsuri ce se cer

Decernarea titlului de doctor honoris causa al Institutului Politehnic din Timișoara profesorului inginer Alexandru Nicolau

Simbătă, 17 octombrie 1970, în sala EA-1 a Facultății de electrotehnică a avut loc ședința festivă a Senatului Institutului Politehnic „Traian Vuia” din Timișoara, avînd la ordinea de zi un singur punct: iminirea diplomei de doctor honoris causa, profesorului **Alexandru Nicolau**.

Festivitatea a fost deschisă de prof. ing. **Constantin Avram**, membru corespondent al Academiei R.S.R., rectorul I.P.T. și președintele Senatului, care a anunțat ordinea de zi și l-a felicitat pe cel distins în numele Senatului.

A luat apoi cuvîntul prof. dr. doc. **Ioan Antoniu**, care a dat citire referatului întocmit de comisia numită de Ministerul Învățămîntului pentru analizarea activității profesorului **Alexandru Nicolau**. Comisia a fost alcătuită din prof. dr. doc. **Plautius Andronescu**, acad. prof. dr. doc. **Remus Răduț**, prof. dr. doc. **Ioan Antoniu**, prof. dr. ing. **Mihai Brașovan**, prof. dr. ing. **Toma Dordea**. Ea a apreciat pozitiv activitatea profesorului **Nicolau**, propunînd Ministerului acordarea titlului. Ca atare, Comisia superioară de diplome a confirmat hotărîrea Senatului I.P.T. de a acorda profesorului **Nicolau** titlul de doctor honoris causa.

A luat apoi cuvîntul prof. ing. **Alexandru Nicolau**, doctor honoris causa al I.P.T., care a evocat cîteva momente mai importante din activitatea sa de pionierat în domeniul mașinilor electrice în țara noastră, condițiile vitrege în care a reușit să realizeze comenzi speciale, cu termene foarte urgente, necesare începutului industrializării.

În încheierea festivității s-a intonat de către cei prezenți imnul studentimii. „Gaudeamus igitur”

grabnic remediate, tovarășul **Mihai Telescu** a spus: „În numele Comitetului județean de partid, al Biroului său, permiteți-mi să vă urez dumneavoastră, cadrelor didactice, ca în noul an universitar să obțineți deplin succes în activitatea nobile pe care o desfășurați pentru instruirea și educarea generației tinere, iar vouă, dragi studenți, vă doresc spor la învățătură pentru a deveni folositori poporului și patriei noastre socialiste”.

În continuare, **Ion Boldea**, președintele Consiliului Unirii Asociațiilor Studențești din institut și **Adriana Teu-**

ber, studentă în anul I au mulțumit conducerii partidului și statului nostru, organelor județene de partid și de stat, pentru grija și dragostea cu care este înconjurat tineretul universitar, angajîndu-se să muncească cu elan și pasiune pentru a acumula un bagaj cît mai mare de cunoștințe, pentru a deveni specialiști cu o înaltă calificare, pentru a-și aduce contribuția la prosperitatea României socialiste.

(După presa cotidiană)

rul Institutului, a relevat tradiția bogată a Școlii de ingineri de la Timișoara, renumele de care ea se bucură în țară și peste hotare, calificarea la un nivel corespunzător a celor aproximativ 12.000 de ingineri ce au ieșit de pe băncile facultăților. „Creșterea Institutului nostru în anii socialismului, a conchis vorbitorul este fără precedent în întreaga sa istorie. Vechea Școală politehnică a început cu un număr restrîns de studenți și cadre didactice, eu o bază materială putem spune — modestă. Astăzi avem cinci facultăți cu circa 5.000 de studenți și 600 cadre didactice. Sîntem mîndri că în amfiteatrele institutului își desăvîrșesc pregătirea tineri deosebit de capabili, unii dintre ei remarcați încă de pe acum la di-

În aplauzele puternice ale celor prezenți, a luat cuvîntul tovarășul **Mihai Telescu**, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean de partid, președintele Consiliului popular județean, care a transmis profesorilor și studenților Institutului politehnic un cald salut din partea Comitetului județean de partid, a Consiliului popular județean. Arătînd că noul an universitar se desfășoară în condițiile în care întregul popor sărbătorește semicentenarul partidului, eveniment ce angajează eforturile tuturor oamenilor muncii, ale cetățenilor județului, ale centrului universitar, tovarășul **Mihai Telescu** releva faptul că Institutul politehnic și nu numai el, avînd în vedere că Institutul de me-

ACTUALITATE

Noua secție de arhitectură

Cu începere din anul universitar 1970-71 Facultatea de Construcții din orașul Timișoara găzduiește o nouă secție — secția de arhitectură.

Nu cred că ar strica, mai ales studenților de la această secție o eventuală definiție a arhitecturii, adică ce se înțelege prin arhitectură ca artă. Mi se pare interesantă definiția care a stat în concepția funcțională despre arhitectură și sculptură a lui John Ruskin. Așadar, arhitectura este arta care alcătuiește și împodobește edificiile înălțate de om, indiferent în care scop, în așa fel încât să poată contribui la sănătatea lui mintală, la puterea și plăcerea lui.

Principalul domeniu în care arhitectul își poate exercita inventivitatea, trebuie să fie dispunerea linilor, tiparelor și a maselor în proporții agreabile.

Despre — ce a impus necesitatea reorganizării învățământului superior de arhitectură din țara noastră, de ce a fost nevoie de înființarea unor secții de arhitectură și în provincie, despre modul în care sînt pregătite viitoarele cadre de arhitecți, autori ai operelor arhitectonice de mîine, l-am invitat să ne vorbească pe tov. prodecan conf. arb. Haralambie Cocheci.

— Așadar, tovarășe prodecan, ce se poate spune despre profilul exact al acestei secții?

— Se pot spune multe, desigur. Institutul de arhitectură a fost reorganizat în două trepte a câte trei ani fiecare. După absolvirea treptei I, se poate urma a doua treaptă numai după un examen de baraj. Prima treaptă va scoate tineri cu titlul de arhitecți-conducători, care, dacă nu vor reuși la examenul de baraj pentru treapta a doua, vor funcționa ca proiectanți, ajutoare ale arhitecților diplomați. Cei care reușesc să promoveze și a doua treaptă reprezintă elementele cele mai bune și vor obține după absolvire titlul de arhitect diplomat. Astfel există garanția că absolvenții treptei a doua vor fi cadre de calificare și pregătire profesională superioară vechiului sistem de pregătire a cadrelor de arhitecți. Acesta este motivul pentru care s-a reorganizat învățământul superior de arhitectură.

— Se pare că acest sistem de reorganizare pune accent deosebit pe o înaltă pregătire profesională.

— Cei ce promovează treapta I pot fi folosiți drept cadre medii la legislații în construcții, sistematizare, direcții de sistematizare a orașelor și comunelor, în activitatea de concepție. Au apărut secții noi de arhitectură pe lângă institutele politehnice din Cluj, Iași și Timișoara, care, împreună cu vechiul Institut de arhitectură din București pregătesc cadre de arhitecți. Deocamdată, la secțiile de arhitectură din orașele amintite, funcționează numai treapta I, urmînd ca în funcție de dezvoltarea și rezultatele obținute să se continue și cu treapta a doua de învățămînt.

Referitor la necesitatea înființării unor secții de arhitectură în provincie, tov. prodecan Cocheci face precizarea că, această problemă s-a pus de mai multe ori.

— Din experiența noastră de pînă acum, a rezultat că în țară sînt aproximativ 2.500 de arhitecți, din care 80 la sută sînt în București, datorită existenței Institutului de arhitectură, care atrage mai mult tineri din capitală. Ori investițiile țării noastre nu sînt în același procent, adică 80 la sută în București, și restul de 20 la sută alte orașe ale țării, ceea ce înseamnă că nu au fost create cele mai bune condiții pentru rezolvarea favorabilă a problemelor de arhitectură pe ansamblul țării, fără a mai vorbi de urmărirea respectării planurilor de sistematizare, de controlul activității de construcție, care, în orașele de provincie, este aproape inexistentă. Pînă nu de mult, au fost județe care nu dispuneau de nici un arhitect, iar altele doar de unul-doi arhitecți. Toate acestea la un loc, legate și de creșterea continuă a volumului de investiții, au impus necesitatea apariției unor noi centre de învățămînt superior pentru cadre de arhitecți. Ca dovadă, statistica primului examen de admitere. Fosta regiune Banat trimitea foarte puțini candidați la admiterea la Institutul de arhitectură. Din vecinătăți sînt aproape treizeci de studenți ceea ce arată justetea orientării în sensul înființării acestor secții de arhitectură.

— Cîteva cuvinte despre examenele de admitere.

— Examenle de admitere au fost foarte exigente. Ca dovadă, din 167 candidați prezenți la primul concurs pentru ocuparea celor 50 de locuri, nu au fost declarați reușiți decît 28, și a fost necesară susținerea unui al doilea concurs de admitere, unde din 313 candidați s-au recrutat încă 27.

Înființarea acestei secții reprezintă și o propagandă pentru profesia de arhitect, care este destul de inegal repartizată pe teritoriul țării noastre.

Cu toate greutățile inerente oricărui început de activitate, cadrele didactice sînt hotărîte să transmită studenților cunoștințe cît mai bogate, să le asigure materiale documentare și așteaptă de la studenți același interes de a-și însuși cît mai temeinic tainele profesiei alese.

MIHAI SURUGIU

Electronică aplicată

O nouă secție la
Facultatea
Electrotehnică

Congresul al X-lea al P.C.R. prevede în directivele sale dezvoltarea accelerată a producției de aparate electronice industriale, de aparate de măsură și control, de mijloace de automatizare și a tehnicii electronice de calcul. A luat astfel ființă Institutul de electronică și tehnică de calcul care se ocupă de cercetarea, proiectarea și realizarea aparatelor electronice. Au fost create întreprinderi, ca Fabrica de elemente de automatizare și Fabrica de aparataj electronic care produc subansamble electronice pentru sistemele de reglare automată și aparate de măsură și control electronice. Un număr tot mai mare de întreprinderi din țară sînt dotate cu moderne utilaje electronice.

Rezolvarea problemelor legate de cercetarea științifică în domeniul electronicii, de producerea de aparatură electronică și de exploatare a numărului mare de utilaje electronice dintr-o industrie modernă, nu se poate face decît atunci cînd există cadre suficiente și bine pregătite profesional. Pentru a răspunde acestei cerințe, foarte importantă pentru economia patriei, a fost înființată la Facultatea de electrotehnică a Institutului politehnic Timișoara o secție de Electronică aplicată.

Sprîjinul Ministerului Învățămîntului și al Comisiei guvernamentale pentru dotarea laboratoarelor facultății și cadrelor didactice valoroase în domeniul electronicii asigură cele mai bune condiții pentru desfășurarea procesului de învățămînt și pregătirea temeinică a viitorilor specialiști în cadrul noii secții.

A fost convocată Conferința a VIII-a a Uniunii Asociațiilor Studențești din România

După cum s-a anunțat, Plenara din 11 octombrie a Consiliului U.A.S.R. a hotărît, în conformitate cu Statutul, convocarea celei de-a VIII-a Conferințe a Uniunii Asociațiilor studențești din România. Conferința își va desfășura lucrările în continuarea celor de la Congresul al IX-lea al U.T.C. din februarie. Ordinea de zi a Conferinței va fi următoarea:

- Raport cu privire la activitatea Uniunii Asociațiilor Studențești din România de la Conferința a VII-a pînă în prezent.
 - Raportul Comisiei de cenzori.
 - Modificări la Statutul U.A.S.R.
 - Alegerea Consiliului U.A.S.R. și a Comisiei de cenzori.
- Norma de reprezentare va fi de un delegat la 340 de membri A.S. La Conferință vor participa, de asemenea, ca invitați un număr important de studenți, activiști ai U.T.C., cadre didactice universitare, reprezentanți ai organizațiilor de stat și obștești, precum și ai instituțiilor centrale, cu care colaborează U.A.S.R.

Programul sărbătoririi semicentenarului

DUMINICA, 15 NOIEMBRIE
1970

orele 9,30-11

Ședință festivă în sala Operei de stat.

orele 11,30-13

Spectacol festiv în sala Operei de stat.

ora 17,30

Deschiderea expoziției „Realizările Institutului Politehnic Timișoara”, sala 301 (Rectorat).

ora 19

Cocteil în sala Cantinei 1 Complex

ora 20

Masă comună în sala Cantinei 1 Complex.

LUNI, 16 NOIEMBRIE

ora 9,30

Simpozion cu tema „Aportul Institutului Politehnic din Timișoara la dezvoltarea învățămîntului superior tehnic și a economiei naționale” în sala EA-1 a Facultății de Electrotehnică.

ora 13

Primirea rectorilor instituțiilor de învățămînt superior din țară — Rectorat.

ora 16

Finala turneului internațional de handbal dotat cu cupa „Politehnica”. Sala sporturilor „Olimpia”.

MARȚI, 17 NOIEMBRIE

1970

orele 9-13

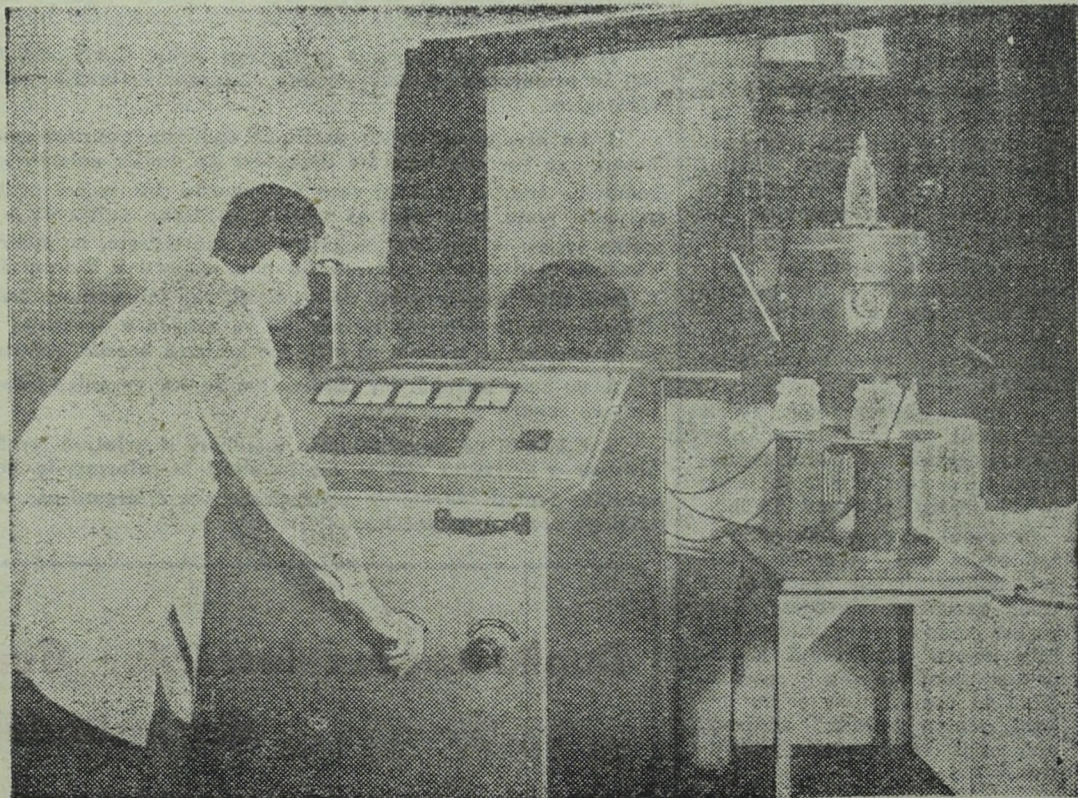
Vizitarea laboratoarelor și catedrelor institutului.

ora 10

Primirea oaspeților din străinătate. Rectorat.

ora 16

Finala turneului de volei dotat cu cupa „Traian Lalescu”. Sala sporturilor „Olimpia”.

MICRON 3

Vă prezentăm Cercul studen- țesc de drumuri și fundații

Activitatea didactică cu vechi tradiții și remarcabile realizări, îndreptată spre pregătirea și instruirea studenților — viitorii ingineri — este armonios îmbinată cu aceea de îndrumare a activității de cercetare a cercurilor științifice studențești.

Cercetarea științifică se dovedește a avea o influență mare în pregătirea și orientarea tehnică a studenților. Pe de-o parte, cercetarea științifică obișnuiește studenții să consulte materiale bibliografice cu care altfel nu vin în contact, literatura tehnică de specialitate, care, și pune în fața realizărilor remarcabile din știința mondială. Pe de altă parte, cercetarea științifică lărgeste orizontul științific, lărgeste interesul pentru cercetare, și pune pe studenți în fața unor probleme care solicită soluții moderne, eficiente și de cele mai multe ori, originale.

Cercetarea științifică a studenților este dirijată pe secții, în funcție de specificul fiecărei facultăți, iar în cadrul secțiilor pe cercuri, legate de preocupările catedrelor.

O îndelungată activitate, cu rezultate relevate de sesiunile de comunicări pe Institut și lucrările Seminarilor Naționale o are Cercul de drumuri și fundații al facultății de Construcții care și-a canalizat activitatea în următoarele direcții:

— pregătirea și executarea unor utilaje care sînt folosite ca material didactic (executarea și experimentarea unor penetrometre de șantier pentru determinarea expeditivă a rezistenței terenurilor — sesiunea pe Institut 1960)

— prezentarea de monografii asupra unor realizări tehnice importante (intersecții denivelate de drumuri urbane — premiu excepțional la Seminarul Național 1969; autostrăzi din Europa — sesiunea pe Institut 1969).

— studii teoretice privind probleme moderne de fundații (folosirea piloților scurți pentru fundarea clădirilor de locuințe — premiul II la Seminarul Național 1969; piloți turnați la fața locului — premiul II la sesiunea pe Institut 1969)

— studii și cercetări experimentale (folosirea vibrațiilor la executarea forajelor geotehnice — premiul I la Seminarul Național 1965; recoltarea probelor pe teren netulburate prin folosirea aerului lichid — premiul II la sesiunea pe Institut 1962; încercarea pămînturilor la fața locului — premiul I la sesiunea pe Institut 1967; studiul comportării fundațiilor ancorate — premiul II la sesiunea pe Institut 1967).

— probleme legate de practica inginerescă și execuție pe șantierele de la Săvinești — sesiunea pe Institut 1960; barajul de la Bicaz — sesiunea pe Institut 1960).

— îmbunătățirea unor teorii de calcul pe baza încercărilor experimentale (calculul fundațiilor încastrate elastic în teren — Seminarul Național 1970).

Interesul pe care l-au prezentat multe din lucrările cercului, aplicabilitatea practică a unor rezultate, dovedesc serioasa preocupare a studenților, îndrumarea competentă a cadrelor didactice din catedră, fiind în același timp și un imbold pentru ceilalți studenți, neînscrși în cercurile științifice.

As ing. GRAȚIELA MATESCU

PROIECTUL PROGRAMULUI DE ACTIVITĂȚI AL U.A.S. din I.P.T.

pe anul universitar 1970/71

În spiritul hotărîrii C.C. al P.C.R. privind împlinirea aniversării semicentenarului P.C.R., al cuvîntării tovarășului Nicolae Ceaușescu la deschiderea anului universitar, întreaga activitate a studenților și asociațiilor se va desfășura sub semnul intensificării eforturilor în pregătirea profesională, al lărgirii și diversificării acțiunilor politico-ideologice, de muncă voluntar-patriotică, cultural-artistică și sportive.

Semicentenarul Institutului Politehnic Timișoara și al IX-lea congres al U.T.C. implică răspunderi sporite asociațiilor în întreaga lor activitate.

În vederea realizării obiectivelor specifice noului an universitar, Consiliul U.A.S. al I.P.T. propune următoarele măsuri pentru perioada anului universitar 1970-71:

I. Asociațiile studențești din institut vor desfășura o intensă activitate politico-educativă pentru creșterea responsabilității studenților față de îndeplinirea obligațiilor profesionale, față de pregătirea pentru muncă și viață.

1. Folosind prilejul adunărilor generale de dare de seamă și alegeri, asociațiile vor dezbate problemele pregătirii profesionale, stabilind măsuri concrete pentru sporirea eforturilor în vederea îmbunătățirii continue a însușirii cunoștințelor C.U.A.S. va îndruma și controla asigurarea unui caracter diferențiat acestor dezbateri, în funcție de anii de studiu, de rezultatele profesionale obținute în cursul anului universitar trecut.

2. În vederea asigurării integrării mai rapide a anilor I în stilul de muncă și viață universitară se vor organiza dezbateri cu tema „Rolul și locul asociațiilor studențești în viața universitară”. De asemenea se va da o explicație fundamentată semnificației politice a contractului, semnarea căruia constituind un act de înaltă responsabilitate socială. Membrii C.U.A.S. vor participa direct la organizarea și conducerea acestor dezbateri.

3. C.U.A.S. va controla și coordona activitatea cercurilor științifice în sensul stabilirii unei tematici legate de problemele industriei noastre. Va fi continuată pe o treaptă superioară inițiativa înființării unor cercuri științifice cu profil teoretic și acolo unde e posibil, și practic, pentru studenții anilor I și II. Se va asigura desfășurarea unei activități sporite calitativ și cantitativ la toate cercurile, în vederea reușitei depline a sesiunii anuale de comunicări științifice organizată în institut în aprilie-mai 1971, dedicată semicentenarului P.C.R.

Prin comisia profesională și C.A.S., C.U.A.S. se va preocupa de organizarea și popularizarea concursului de matematică și mecanică „Traian Lalescu”, care va avea loc în aprilie 1971, pentru anii I.

5. Prin revista „Micron” se va asigura o reflectare continuă a activității științifice studențești, a activității profesionale în general.

6. C.U.A.S. și C.A.S. al Facultății de electrotehnică vor depune toate eforturile în vederea asigurării organizării în cele mai bune condiții a Seminarului național „Cercetări științifice studențești cu aplicații practice”, secția „Electrotehnică-electronică-energetică-automată” din 20-22 noiembrie 1970.

7. Reprezentanții asociațiilor în consiliile profesionale ale facultăților și senatul institutului vor consulta permanent colectivele studențești asupra propunerilor privind continua perfecționare și organizarea învățămîntului și vor informa operativ anii și grupele de studii.

8. C.U.A.S. va îndruma și controla întocmirea și îndeplinirea planurilor anuale de activități ale asociațiilor din facultăți împreună cu organizațiile U.T.C. din întreprinderi cu profil apropiat, acțiuni menite să contribuie la cunoașterea de către studenți a aspectelor tehnico-economice, administrativ-juridice din unitățile socialiste și să ofere sugestii pentru legarea mai intensă a învățămîntului de industrie.

II. C.U.A.S. va îndruma și sprijini direct C.A.S. din facultăți în orientarea și desfășurarea întregii activități politico-ideologice.

1. La nivelul anilor de studiu în cadrul adunărilor generale lunare se vor organiza 3-4 dezbateri (în lunile noiembrie, decembrie, martie, aprilie) care vor aborda diferențiat probleme privind viața economică și socială, politică, culturală a țării, strîns legate de profilul pregătirii de specialitate, cu referiri la sarcinile și situațiile concrete din anii respectivi. Referențele vor fi întocmite și prezentate de studenți, sub îndrumarea cadrelor didactice de la științele sociale. Se va acorda o deosebită atenție discuțiilor ce trebuie să aibă loc pe baza acestor referate.

2. Pe baza întrebărilor studenților, se vor organiza informări politice lunare pe facultăți.

3. C.U.A.S. va contribui prin întrebări și printr-o largă mobilizare a activului său și din facultăți la informările politice speciale pentru cadrele de asociație ce vor fi organizate semestrial pe centrul universitar.

4. Se va studia posibilitatea și se vor întreprinde acțiuni concrete în vederea înființării unor cercuri teoretice asupra unor probleme ale politicii partidului, de filozofie și cultură, acolo unde preocupările speciale ale studenților în acest domeniu o cer.

5. C.U.A.S. va îndruma și controla pregătirea temelor ce vor fi prezentate la colocviul „P.C.R. și universitatea” organizat pe centrul universitar și pe țară în semestrul II, în cinstea semicentenarului P.C.R.

6. C.U.A.S. va asigura sporirea ponderii acțiunilor politico-ideologice și de ateism în cadrul programelor Ateneului și Clubului studențesc.

7. Revista „Micron” va reflecta în toate numerele sale probleme legate de aniversarea semicentenarului P.C.R.

III. C.U.A.S. împreună cu C.A.S. vor acorda o importanță deosebită activităților cultural-educative și artistice, dirijate în scopul formării multilaterale a personalității viitorilor specialiști, angajați în construcția socialismului.

1. Programul Ateneului, cuprinzînd atît propuneri ale studenților, cît și ale C.U.A.S. constituie o platformă sigură de pe care trebuie acordată toată atenția bunicii organizări și acțiunilor stabilite.

2. C.U.A.S. prin comisia culturală va îndruma și sprijini activitatea formațiilor artistice ale I.P.T., realizînd orientarea repertoriului și programelor către probleme de importanță majoră izvorite din cerințele vieții noastre sociale și ale vieții universitare.

3. C.U.A.S. prin comisia culturală va îndruma și sprijini nemijlocit organizarea spectacolelor festive în cinstea semicentenarului I.P.T.

4. Revista „Micron” va accentua ancorarea în activitățile asociațiilor studențești din institut, iar în cinstea semicentenarului I.P.T. va fi tipărit un număr special.

5. Continuînd inițiativele din anii trecuți, C.U.A.S. va organiza brigăzi studențești, care vor participa la acțiuni organizate în rîndurile membrilor organizațiilor U.T.C. din întreprinderi, de la școli și sate.

IV. C.U.A.S., C.A.S. și birourile de an vor acorda o atenție deosebită antrenării unui număr cît mai mare de studenți la practicarea sistematică a sportului și la acțiunile turistice.

Vor fi organizate Cupe în cinstea semicentenarului I.P.T. la sporturile îndrăgite, după un program deja popularizat. Se va trece la dotarea treptată a căminelor cu materiale sportive de strictă necesitate, din fondurile extrabugetare.

Vor fi organizate acțiuni turistice de masă în cinstea semicentenarului I.P.T. al căror program a fost de asemenea stabilit și popularizat.

În cadrul adunărilor de dare de seamă și alegeri din anii vor fi constituite, în conformitate cu hotărîrea Biroului C.C. al U.T.C. brigăzi studențești de muncă patriotică.

Pe baza necesităților și disponibilităților de timp ale fiecărui an de studii, C.U.A.S. va îndruma și sprijini C.A.S. în vederea participării operative și cu simț de răspundere la solicitările din municipiu și din agricultură.

V. În domeniul activităților sociale:

1. C.U.A.S. prin comisia socială va îndruma și sprijini organizarea alegerilor pentru comitetele de cămin și cantină, precum și popularizarea și aplicarea noului regulament privind organizarea și funcționarea cantinelor.

2. C.U.A.S. va sprijini măsurile de îmbunătățire a asistenței medicale a studenților.

3. Comisia socială a C.U.A.S. va îndruma și sprijini concret activitatea educativă și gospodărească din căminele și cantinele institutului.

4. C.U.A.S. va realiza, prin comisia socială, repartizarea judicioasă și în conformitate cu regulamentele în vigoare a biletelor de odihnă și tratament, a ajutoarelor materiale în îmbrăcăminte, medicamente și pentru cazuri speciale.

VI. În domeniul organizatoric:

1. Membrii C.U.A.S. vor participa la adunările generale de dare de seamă și alegeri din anii de studii și la conferințele pe facultăți, acordînd un sprijin concret în organizarea și conducerea acestora.

2. Comisia organizatorică a C.U.A.S. va controla și sprijini activitatea C.A.S. în vederea realizării unei evidențe clare a membrilor organizațiilor, cît și la instaurarea unui climat de muncă și responsabilitate colectivă la organele A.S. de la toate nivelele.

3. C.U.A.S. va mobiliza pe toți membrii săi în vederea organizării în cele mai bune condiții a Conferinței Uniunii Asociațiilor studențești din I.P.T., care va avea loc în ziua de 6 noiembrie.

**Deplin succes lucrărilor Conferinței Uniunii Asociațiilor Studențești
din Institutul Politehnic Timișoara!**

Un an de mari sărbători și înalte exigențe

(Urmare din pag. 1)

zultate frumoase obținute în institutul nostru prin creșterea masivă a numărului și calității lucrărilor, a numărului de studenți care lucrează. Asociațiile trebuie să intervină în stabilirea tematicii cercurilor științifice, asigurând legătura nemijlocită cu cerințele economiei naționale.

În zilele de 20-22 noiembrie, vom găzdui secția de Electrotehnică, energetică, electronică, automată a seminarului național studențesc cu tema „Cercetări științifice studențești cu aplicații în practică”. Este necesar ca toate lucrările pentru seminar să fie puse în formă finală, astfel încât până la 30 octombrie să ajungă în cele șase centre universitare care organizează celelalte secții ale Seminarului național. Subliniem de asemenea răspunderea deosebită care ne revine pentru organizarea în cele mai bune condiții a secției care își va desfășura lucrările în institutul nostru.

Legarea directă a învățămîntului politehnic de practica industrială, cerință de prim-ordin în creșterea rapidă a eficienței școlii noastre superioare, impune sarcini sporite și organizației noastre. Ministerul Învățămîntului, împreună cu ministerele de resort și cu Comitetul Executiv al Consiliului U.A.S.R. vor stabili măsurile concrete de realizare a prețioaselor indicații date de conducerea de partid și de stat. Datoria noastră este de a ne integra conștient și creator în realizarea acestui deziderat, astfel ca activitatea în producție a studenților să contribuie cu eficiență maximă la formarea viitorilor specialiști.

Se impune ca o necesitate ca fiecare consiliu A.S. să aibă legături directe de colaborare și acțiuni comune cu organizațiile U.T.C. din întreprinderile cu profilul cel mai apropiat facultății respective, din orașul nostru sau alte orașe.

Realizarea dezideratelor majore ale învățămîntului superior impune cu stringență formarea și perfecționarea conștiinței misiunii noastre în efortul întregii națiuni. Este de aceea necesar să acordăm cea mai mare atenție studiului și înțelegerii fundamentului științific marxist-leninist al activității interne și externe creatoare a partidului. Vom organiza în acest an universitar 4 dezbateri în legătură cu documente ale P.C.R. pe teme alese și pregătite de studenți, sub îndrumarea cadrelor didactice. O trăsătură esențială, care va trebui să fie o îmbunătățire reală față de anul trecut, este diversificarea temelor în acord cu profilul secției de specialitate și referirea directă la sarcinile organizației de an, la modul în care înțeleg studenții anului să lupte în vederea traducerii în viață a măsurilor luate de partid.

Informările politice lunare la nivel de facultate vor asigura cunoașterea și înțelegerea fenomenelor esențiale ale vieții economice și politice interne și internaționale. Trebuie depuse eforturi mai mari pentru a sesiza problemele pe care studenții le ridică, pentru a se da răspuns întrebărilor formulate de ei înșiși.

Revistele noastre, „Micron”, fi recunoaștem calitatea deosebită

și faptul că reflectă tot mai mult activitatea U.A.S. Felicitînd colegiul de redacție, trebuie spus că pe viitor, păstrînd caracterul de oglindă a activității noastre, este necesar să crească mai mult reflectarea evenimentelor de seamă din viața P.C.R. și U.T.C.

Clubul I.P.T., care va avea program comun cu Ateneul studențesc, va trebui să aibă o contribuție mai însemnată la formarea personalității multilaterale a viitorului specialist. Față de anul trecut, numărul acțiunilor Ateneului va fi mai mic, dar se va acționa în sensul ridicării calității lor; de asemenea, va fi înființată o nouă secție, de film, care va realiza și un program de cinematecă în sala EA-1.

Formațiile artistice reunite ale clubului vor prezenta un spectacol festiv în zilele aniversării semicentenarului. Vom avea de depus eforturi importante pentru pregătirea în cele mai bune condiții a acestui spectacol.

Activitatea voluntar-patriotică, factor de seamă în formarea unei atitudini sănatoase față de muncă, trebuie să crească mult în preocupările noastre în vederea realizării sarcinilor privind înfrumusețarea complexului studențesc și unei comportări în înălțime a studenților noștri în taberele de muncă patriotică.

Anii I și II vor efectua pregătire militară și se impune contribuția noastră concretă la buna desfășurare a acestei activități.

În ceea ce privește activitatea socială, ea începe în condițiile apariției noului regulament al cantinelor studențești și a regulamentului stimulat de acordare a burselor. Asistența medicală pentru studenți va fi de asemenea mult îmbunătățită, pe baza unui program concret prezentat la plenara Consiliului U.A.S.R.

Turismul și sportul vor cunoaște o creștere însemnată în ansamblul preocupărilor noastre. Este de mare importanță să intensificăm caracterul de masă al acestor activități. La propunerea comisiei de sport a consiliului nostru, Consiliul U.A.S.R. a adoptat hotărîrea cu privire la dotarea treptată a căminelor cu materiale sportive.

Activitatea organizatorică a C.U.A.S. va accentua munca în direcția obținerii unei evidențe clare a membrilor organizației; ne vom preocupa de primirea de noi membri în asociații. Se vor depune în continuare eforturi pentru instaurarea unui climat de muncă și răspundere colectivă, de operativitate, în toate consiliile și birourile de an.

Un fapt nou îl constituie anul acesta creșterea numărului organizațiilor de bază A.S. Aceasta se face pentru corelarea structurii organizatorice a asociațiilor cu noua structură organizatorică de partid din facultăți. Asociațiile noastre vor acorda o atenție deosebită anilor I, urmărindu-se realizarea la aceștia încă de la început a unui stil de muncă susceptibil de a da rezultate într-un timp cât mai scurt.

O profundă semnificație socială o au contractele semnate de studenții anilor I cu rectorul institutului, contracte prin care ei se obligă să se prezinte după încheierea studiilor la locurile de muncă ce le vor fi

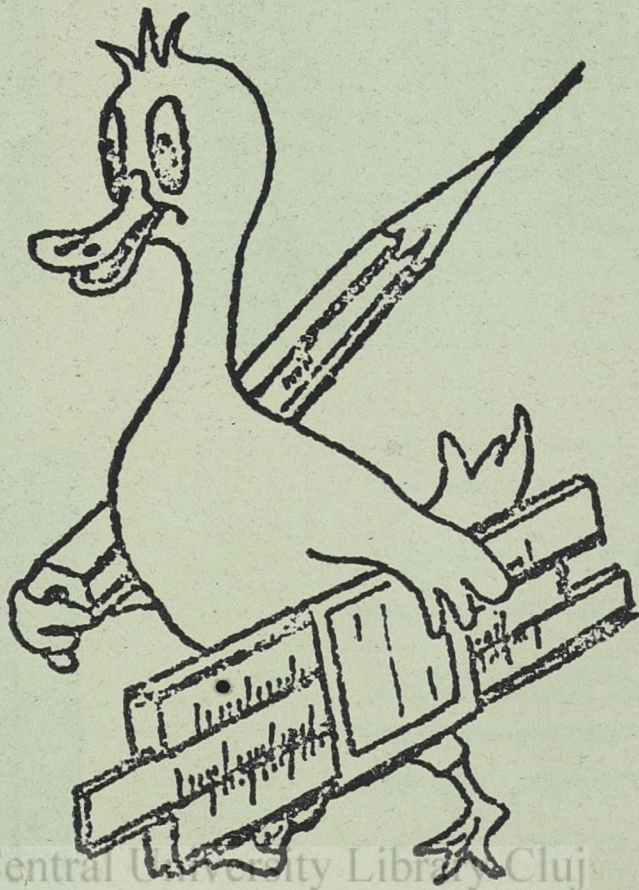
Bine ați venit, boboci!

Intr-adevăr a început noul an universitar. Nu este doar un zvon, murmurat, ce trece din gură în gură și se amplifică, e o realitate la fel de frumoasă ca și viața care vă așteaptă de azi înainte.

Puteți de acum să vă bucurați pentru că faceți parte din familia noastră mare și veselă, familia studenților.

Vă primim cu brațele deschise așa cum și noi la rîndul nostru am fost primiți de cei mai mari.

E primul vostru pas într-o viață nouă, într-o lume nouă și plină de întrebări la care doriți din inimă să primiți un răspuns.

Și-l veți primi, pentru că facultatea înseamnă muncă și munca este singura cale spre cunoaștere.

Va trebui doar să învățați, să studiați, la fel cum au făcut atîtea generații de studenți.

Viața în care pașiți astăzi e nouă pentru voi, plină de bucurii și greutate, de muncă și nădejde, de iluzii și poate de deziluzii trecătoare.

Va trebui însă să aveți încredere în voi înainte de toate și încredere în cei care vă înconjoară.

Vîrsta voastră este aceea a primelor prietenii mai trainice poate a primei iubiri.

Azi, priviți viitorul ca pe un lucru limpede aproape palpabil, și în orice caz apropiat, foarte apropiat vouă.

Increderea cu care azi pașiți în viață vă va urma oriunde și oricînd.

Și noi, colegii voștri mai mari, nu dorim decît să vă menținem această încredere și să vă facem să înțelegeți că de azi înainte sinteți o parte din noi, poate cea mai bună și mai plină de viață, dar sigur cea mai tină. Dați-ne mina și să pornim mai departe împreună. Dar pină atunci bun venit printre noi, boboci.

N. TAFUNI

destinate de comisiile de repartitie, acolo unde datoria față de patrie și popor îi va chema.

Cu începere din acest an se va mări numărul reprezentanților studenților în senat și în consiliile profesoriale ale facultăților, măsură ce are ca scop o mai bună cunoaștere de către aceste organe a problemelor concrete din diferitele secții și facultăți, o mai rapidă depistare și soluționare a acestora.

Concluzionînd, organelor de conducere de la diferite nivele ale asociațiilor studențești din

institutul nostru, care sînt alese în aceste zile, le stau în față sarcini de mare importanță și răspundere. Activului de asociație îi revine misiunea de a antrena întreaga studențime a institutului la îndeplinirea lor în spiritul unei exigențe crescute, astfel încît acest an jubiliar să fie anul de realizări însemnate în toate domeniile de activitate ale asociațiilor studențești.

Ing. IOAN BOLDEA
Președintele Consiliului Uniunii
Asociațiilor studențești din I.P.T.

Noutăți de la Centrul de multiplicat

Dacă cei mai mulți dintre studenții noștri au petrecut o vacanță plăcută la munte sau la mare, harnicul colectiv de la Centrul de multiplicat a muncit toată vara pentru realizarea de noi cursuri și îndrumătoare de laborator.

Așa că, întorși din vacanță, i-am solicitat tov. Adolf Gherze, șeful Centrului, o retrospectivă a activității estivale de aici. Și pentru că lista realizărilor este foarte lungă, ne vom referi numai la câteva dintre ele, amintind: „Cursul de utilajul și tehnologia sudurii cu flacăra de gaze și tăierii cu oxigen” de C. Bakony, D. Radu, C. Sovăială. Lucrarea conține cunoștințele de bază în domeniu, expune metodele și realizările tehnicii moderne, calcule cu exemple de dimensionare, principiile de amenajare cu utilaje și organizarea locului de muncă al sudorului în vederea productivității cât mai ridicată a muncii la manipularea și deservirea utilajului „Îndrumător de lucrări practice la bazele agrobiologice ale mecanizării agriculturii” de O. Neumann și F. Heler, întocmit pentru uzul studenților facultății de mecanică agricolă. Lucrările au fost alese și tratate în spirit modern, asigurîndu-se astfel o bună pregătire experimentală a viitorilor ingineri în problemele complexe ale ecologiei moderne, deschizînd perspectiva unei abordări într-o viziune mai largă a problemelor agricole. Totodată s-a ținut seama cu multă atenție de numărul de ore prevăzut prin planul de învățămînt. „Curs de fundații” de M. Păunescu, A. Gruia și V. Haida. Reprezintă cursul de geotehnică și fundații care se predă la cursurile de subingineri ale facultății de construcții.

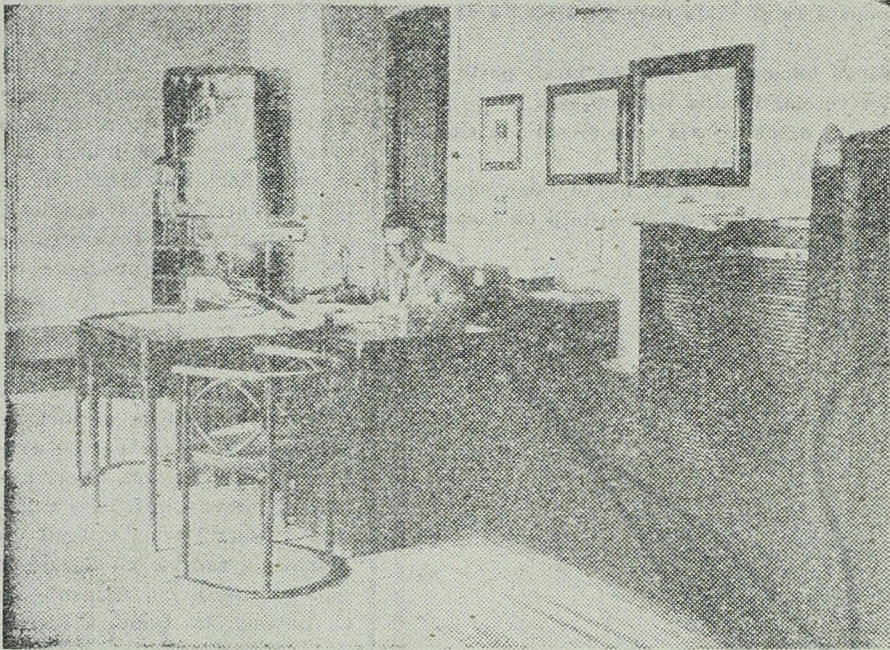
Printre altele, mai putem aminti „Cursul de geometrie analitică și diferențială” de L. Stanciu și P. Stanciu, „Cursul de geometrie descriptivă” de T. Chiu, „Cursul de tehnologia îngrășămintelor minerale” de A. Iovi, „Îndrumător la disciplina de motoare termice și tracțiune” de P. Hoancă, „Îndrumător de laborator la disciplina de tehnologie chimică generală” de V. Cocheci și colectiv. Dintre cursurile aflate în apariție la data vizitei noastre amintim: „Tehnică impulsurilor și circuite de comutare” de A. Rogojan și „Cursul de tehnologia reparării utilajului agricol” de I. Niță și I. Voicu.

Este o ocazie plăcută pentru noi de a mulțumi pe această cale, în numele studenților institutului, colectivului care ne asigură materialele documentare atît de necesare pregătirii noastre.

TUDOR MIRCEA

MICRON 5

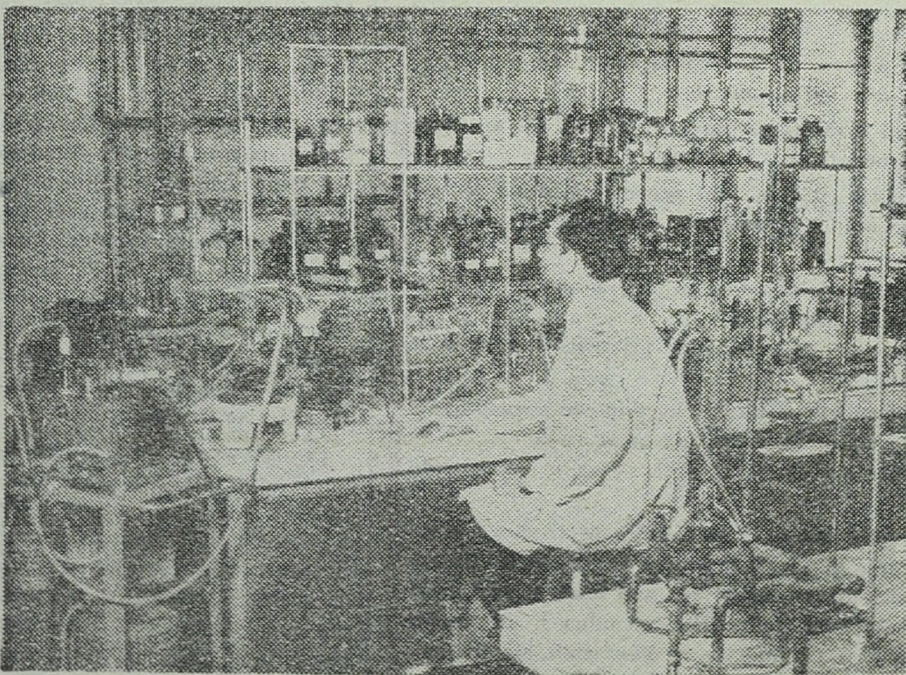
I M A G I N I D E I E R I

Am ales pentru ilustrarea a ceea ce însemna în trecut poli-
tehnica noastră, ca și întregul învățământ superior, doar două
imagini.

Prima ne păstrează biroul rectorului din 1922, prof. Victor
Vilcovici, aflat în clădirea actuală a Facultății de chimie indus-
trială de pe strada Bocșei.

A doua vorbește despre lupta pe care studențimea a dus-o,
în această perioadă, alături de toate forțele progresiste, împo-
triva fascismului, pentru democratizarea vieții universitare. („Lup-
tătorul bănățean”, 2 XII 1944).

Trăim și muncim în labora-
toare. Din ce în ce mai bine
utilate, ele devin din zi în zi
adevărate anticamere ale pro-
ducției industriale.

Azi, Institutul Politehnic Ti-
mișoara dispune de peste 90 de
laboratoare, în care se desfășoară o intensă activitate di-
dactică și de cercetare. De aici,
din aceste laboratoare timișo-
rene, au pornit idei științifice
importante, s-au conturat re-
zolvări originale pentru nume-
roase probleme industriale. La
acestea își aduc o contribuție
din ce în ce mai mare studenții,
care, sub îndrumarea cadrelor
didactice, se pregătesc să devină
specialiști de concepție care să
asigure mâine progresul conti-
nuu al științei și tehnicii romă-
nești.

Apelul Asociației Generale a Studenților Democrați

STUDENTE, STUDENȚII!

Vă îndemnăm azi la luptă, la luptă acerbă,
contra acelor care s-au protejorat și nu vor să
facă politica” vor să ne conducă la dezastru,
contra acelor unelte ale dușmanului” care vor
pierza noastră și a țării.

Situația care a fost creată prin asuprirea
națională de Mincunari nu mai poate fi tolerată.

Studenții!

Deschideți bine ochii, nu vă lăsați călțiți pe
un drum care duce la prăpăstie, nu vă lăsați
alenețiți de curiozitate și lașitate micinoasă, și
simțirea hărțirii masce de pe obrazul acoror
bune fasciste care până ieri ne-au exploatat și
care vor să azi să facă mizerie, care prin
orgume lor perversive au dus la răpirea ori-
garului drept și libertate studențescă de către
dictatura odioasă a lui Antonescu și țării, vor să
ne facă azi demanți poporului.

Studenții!

Dați-vă seama că dacă nu se va fi lupta
până de jertfa a partidelor democratice, ce azi
mădă țara, nu ști aveți azi nici un drept la
cuvânt, la o viață mai onestă, la un trata-
ment academic.

Nu uitați că istoria lor v-ați putut aduna
liber iar dacă azi nu vrei să suzi de partide
democratice înseamnă să fii neracunosător.

Nu uitați cu fraza „nu vrem să facem po-
litică” am mai auzit-o cândva. Era lansată de
acea mișcare politică ce a dus țara la ruină,
pentru a cepta tineretul și să-l conducă pe de-
măsură la înșurătorie ale fanatismului sovietic. Azi
această frază înseamnă o solidarizare cu acești
mafiazi alții.

Dați-vă seama că s-au demanșat singuri când
au creat suprimarea cuvântului „democrat” din
vocabulary, azi când suzi țara pentru liber de-
măsură tineretul democrat, care au preferat
să lupte în loc să-și ducă de lămură egoiste.

Cum, studenții să nu facă politica!”

Cum, ei nu au nici un drept de revendică
Trăiesc și care să-și găsească de cămin și
de nimic și pot să-și vadă numai de curaj.

Par cădar apă fiind, țara care azi suzi
luptă nu se poate lipsi de tineret, de acești
studenți plini de vigoare și entuziasm.

Însă nici nu este vorba de o astfel de
tineret, țara e suzi anoror, buzele sunt pătate
și proza mișcă laboriositate înădușitate, curajul
există dar în joasă și administrare și în
glăse și astfel elemente dușmane, care să-și
tăvălească și care trebuie smulși îndărăt.

Cum, studenții care și-au vărsat sângele în
cămin și în luptă, și care vor să-și
libertate pe frontal din apus și renunțe azi la
dreptul de a avea cuvânt în conducerea țării,
azi când orice cetățean are drept la vot și
să facă politica.

Azi nu mai putem trăi în palate de cri-
stal, izolați și nepăsători la durerea popo-
rului din mijlocul căruia am ieși.

Să se termine odată cu această frază stu-
dențescă „studenții la carte”, frază bună doar
pentru semidoși și irresponsabili și să
înlocuim cu fraza „STUDENȚII LA LUP-
TĂ”, pe baricade, cu arma și cu curaj
pentru libertatea poporului obidit.

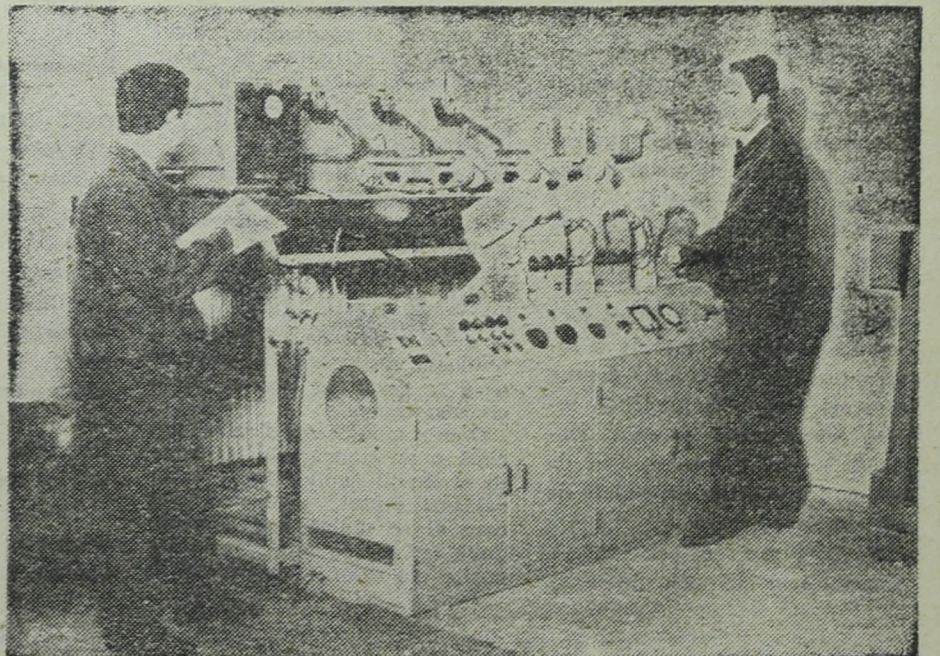
Studenții!

Lușiți bine seama: în comitetul actual
sunt unii ce până ieri purtau o cămașă
verde, azi odioasă, ce cu pistolul în mână
ne-au dus spre prăpăstie și cărora le spre-
nem astăzi hărăziți.

SA PLECE!

Să luăm exemplul de la studențimea ce-
orlăte țării, studențime care a luptat fără
proșet și cu orice jertfe contra europito-
rilor nazizi.

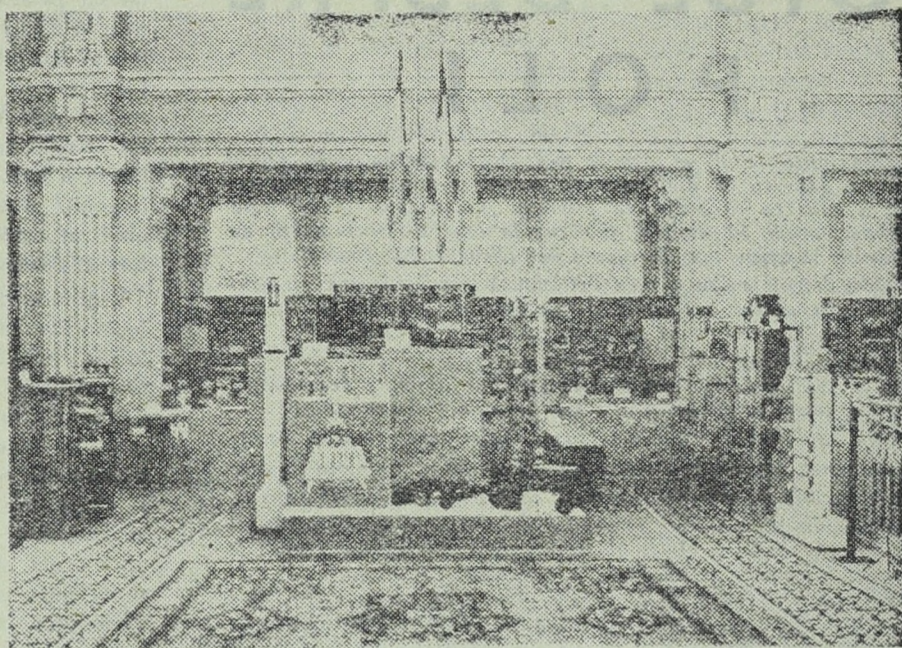
Noi azi ne solidarizăm cu eroica stu-
dențime sovietică, franceză, belgiană, o-
landă, norvegiană, cehoslovacă și iugoslavă,
iar nu cu cavalerii pistolului formatu-

ȘI DE AZI

Studenți din R.F.G., oaspeți ai institutului.

Expoziția I.P.T. '69.

Cantina complex. Sala de mese.

Condiții de viață pe care înaintașii noștri nici nu le-au visat...

Institutul dispune azi de 9 cămine și 3 cantine, în care se depun eforturi importante pentru permanenta ridicare a gradului de confort, a calității serviciilor prestate pentru studenți. Și cei mai mulți dintre ei, căci peste 60 la sută din studenții noștri sînt bursieri, beneficiază de toate acestea în mod gratuit.

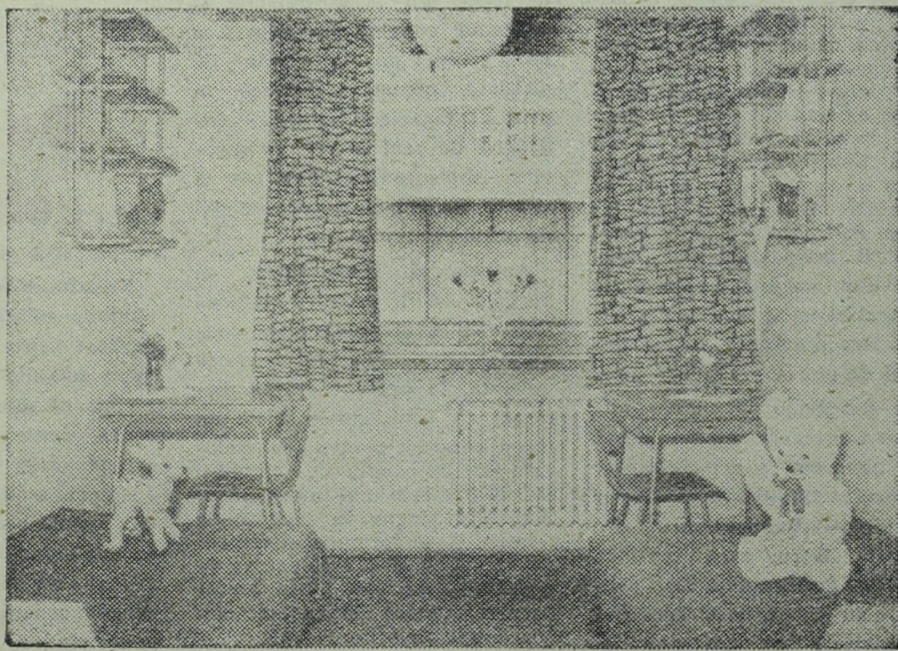
Și atunci, într-adevăr,

„Cîntul și gluma vesel se-mpletesc
În acorduri de chitară...”

În orașelul nostru studențesc...

Noile cămine studențești.

Interiorul unei camere din noile cămine.

MICRON 7

TOTUL DESPRE POLI

„Zina melopeelor” — toamna și-a făcut apariția și în orașul nostru. A adus cu ea diminețile de aramă și nopțile albe ale sesiunii; a adus cu ea amintirea primului „Gaudeamus igitur” care a răsunat, acum 50 de ani, sub cupola celei dintâi instituții de învățământ superior din Timișoara — „Școala Politehnică”.

De-a lungul anilor Școala Politehnică din Timișoara s-a afirmat ca una dintre instituțiile de învățământ superior de frunte, ocupând un loc important în viața științifică a țării.

Alături de realizările științifice, la creșterea prestigiului institutului au contribuit rezultatele sportive obținute de-a lungul anilor de tineri minunați strinși sub culorile clubului „Poli”.

Impletind învățătura cu sportul, înfruntând greutăți materiale inerente, studenții sportivi au făcut din „Poli” marea dragoste a zecilor de mii de suporteri, idolul studenției timișorene.

Acum, în pragul celei de-a 50-a aniversare a institutului, tuturor celor care au făcut glorie sportivă a clubului „Poli” le exprimăm profunda recunoștință a generației de astăzi.

Inițiată în 1920, din inițiativa eminentului om de știință Traian Lalescu, „Societatea Sportivă Politehnică Timișoara” era constituită din cinci secții. Dintre acestea secția de fotbal s-a bucurat de cea mai mare popularitate. De-a lungul anilor fotbalul studentesc timișorean a cunoscut prin „Poli” laurii marilor succese. Cei mai vârstnici își aduc cu plăcere aminte de prima echipă de aur a clubului „Poli”, din jurul anului 1945 compusă din: Boros (Lăzăreanu) Corbuș, Manciu (Nicolaevici), Miștescu — Ștepan (Ramiș), Chira — Dolga, Andeescu, A Rădulescu, Dée (Bugariu), Dumitrescu (Vasilichioaia).

După mai bine de 10 ani, în care echipa a înfruntat valurile campionatului național, „Poli” a cunoscut cel mai mare succes în ediția 1957/1958 când a cucerit „Cupa României” și când numai golaverajul a împiedicat-o să cucerească titlul de campioană. Ne amintim cu drag de cea de-a doua „formație de aur” pe care a avut-o „Poli” de-a lungul existenței sale: Curcan — Zbircea, Brinzei, Florescu — Cojereanu, Tănase — Givleanu, Cădariu, Cioșescu, Lereter, Boros.

Au urmat apoi, după destrămarea acestei echipe, ani grei pentru „Poli”. Echipa a retrogradat în B și s-a ridicat din nou, purtată de elanul tineresc al studenției. În 1966 însă, aripile lui „Poli” s-au frânt și încercările ei de a reveni în rîndul echipelor de elită ale fotbalului românesc au fost zadarnice.

Cît ne-au durat insuccesele din acești ani, asta numai noi știm! Am așteptat cu nerăbdare clipa în care echipa va renaște, convinsi că ea nu este departe și iată că această clipă a sosit. Un lot tânăr și valoros cu un antrenor priceput și dăruit total echipei „Poli” a întărit în sufletele noastre speranța promovării în prima divizie a țării.

Pentru a cunoaște mai bine cauzele care au determinat succesele din prima parte a campionatului ne-am hotărât să stăm de vorbă cu antrenorul formației, Toma Jurcă și cu doi dintre membrii echipei, Simion Surdan și Ioan Dima.

De vorbă cu antrenorul Toma Jurcă

Ne-am interesat în primul rînd de activitatea competițională a antrenorului echipei „Poli”, Toma Jurcă, în lunga sa carieră fotbalistică. Apare pentru prima dată pe lista unui unsprezece de valoare în anul 1946 la echipa Ripensia, ce activa pe atunci în categoria B. Începînd cu acest an și pînă la terminarea carierei fotbalistice nu și părăsește postul său favorit de extrem dreapta. În anul 1948 joacă, în categoria A, la C.F.R. Timișoara care a avut pe atunci o comportare remarcabilă. Între 1949-1953 a jucat la echipa Politehnică lași în categoria B. Între 1954-1959 face parte din valoroasa formație U.T.A. Aici își și încheie cariera de jucător după o frumoasă perioadă de glorie.

Dar dragostea sa pentru fotbal nu încetează, nu se poate rupe de acest sport înrobitor astfel că în 1959 devine antrenor al echipei Vagonul Arad din categoria B cu care reușește valoroasă performanță de promovare în categoria A. Zece ani de activitate ca antrenor al unei singure echipe; consecvență, hotărîre, dăruire. Exact ceea ce a lipsit multă vreme echipei Poli. Și poate nu în-

templător îl avem din acest an antrenor pe Toma Jurcă. L-a rechemat poate trecătorul nume plin de amintiri — Ripensia — al echipei Poli. Acum pentru dînsul contează un singur lucru: să lupte din toate puterile și cu toată convingerea pentru a reda echipei noastre gloria de altădată, pentru a readuce în prima categorie echipa mult îndrăgită de zeci de mii de spectatori timișoreni, adorată pur și simplu de cei douăsprezece mii de studenți timișoreni.

Antrenorul Toma Jurcă ne declară că în cadrul clubului Politehnică are asigurate condiții bune pentru a-și exercita meseria. În prezent echipa dispune de echipament și de un teren minunat pentru joc. Relațiile sale cu conducerea clubului sînt dintre cele mai bune; dînsul hotărăște singur în problemele tehnice și de formație și nimeni nu încearcă să-l influențeze în acțiunile sale. Noi avem încredere în dînsul și ne întărim speranțele în viitor.

Lotul din acest campionat, ne spune antrenorul, este mult întărit, echilibrat valoric și omogenizat față de cel din 1969. Lotul este omogen atît ca valoare

tehnică, cît și din punct de vedere moral. El a fost completat cu jucători noi: Filip. Arnăuț și Copăceanu (de la C.S.M. Reșița), Brîndescu (de la U.T.A.), Ieran (de la Aurul Brad) și în curînd sperăm în legitimarea lui Hornug (de la Minerul Baia Mare) și Kelemen (de la Minerul Lupeni). Aceștia s-au încadrat bine în echipă și manifestă o formă ascendentă.

Vonbindu-ne despre disciplina jucătorilor la antrenamente și jocuri, în cantonament și în timpul liber, antrenorul ne-a afirmat că lucrurile merg deosebit de bine. Prezența la antrenamente este unanimă. Pur și simplu nu există absențe de la începutul campionatului și pînă acum, cu toate obligațiile și sarcinile ce au stat în fața studenților în ultima sesiune. Întregul lot de jucători este disciplinat, manifestă dispoziție de joc și domnește în mijlocul lor o atmosferă plăcută. În timpul cantonamentelor de la care nu lipsește de asemenea nici un jucător li s-a asigurat un program distractiv-instructiv bogat dar odihnitor. Se organizează vizionări în grup a spectacolelor de teatru, a concertelor, a filmelor din oraș, a unor meciuri de fotbal la televizor, etc. Acest mod de a petrece cantonamentul ajută mult echipei în pregătirea sa psihologică pentru fiecare întîlnire.

Discutînd despre condiția fizică a jucătorilor la aproape jumătatea turului, antrenorul Toma Jurcă ne spune că este mulțumit de ea. De la începutul campionatului chiar, lotul a avut o bună pregătire fizică ce i-a ajutat să obțină rezultate bune în deplasare împotriva unor loturi la care pregătirea fizică nu atinsese nivelul necesar.

Să sperăm că scăderea potențialului fizic manifestată în ultimele două întîlniri pe teren propriu din luna septembrie se datorește sesiunii de examene și nu unui alt motiv. Antrenorul scoatează pe menținerea în continuare a unei bune condiții fizice a jucătorilor.

Compartimentul care totuși dă un randament mai mic decît cel posibil este înalțarea. De altfel aceasta este problema tuturor echipelor din țară. Jocul înalțării este mai pretențios, cel mai dificil. Și totuși antrenorul Toma Jurcă speră ca

înalțarea echipei Poli să fie la înalțime în acest campionat.

L-am întrebant pe antrenor dacă jucătorii noștri nu manifestă un oarecare „trac”, o oarecare emoție în timpul meciurilor, care să explice ratările. Există, ne-a spus dînsul, dar aceasta se poate lecuși repede și nu apare decît în situația cînd echipa noastră nu reușește să forțeze scorul în prima repriză. Atunci jocul devine nervos, calitatea lui scade și pînă la sfîrșitul reprizei a doua se ratează mereu. Nu trebuie să ne mire acest comportament; în fața echipei stă de la începutul campionatului un obiectiv important pe care jucătorii se străduiesc să-l atingă. Poate o clarificare a poziției noastre în clasament va conduce la o îmbunătățire a randamentului echipei, a calității jocului. Adversarii noștri ne cunosc obiectivul și opun o rezistență sporită, joacă „în forță” la apărare, caută să ne stopeze. Poate n-ar strica, zicem noi, să ne convingem adversarii că nu ne mai pot frîna?!

Jucătorii noștri, ne spune antrenorul Toma Jurcă manifestă o mare dorință de promovare. Nu au ajuns însă la un angajament total în lupta pentru promovare. Ei își bazează mult jocul pe calitățile tehnice ori meciurile din categoria B cer, din păcate, mai mult un efort fizic.

Este necesară deci o dăruire totală, în special în meciurile din deplasare. Antrenorul Toma Jurcă nu este și nu va fi descurajat niciodată. Dînsul știe că în evoluția echipelor există și momente grele, scaderi ale valorii care la noi pot să coincidă cu sesiunile de examene. Crișul este pentru noi un adversar puternic în acest campionat datorită experienței sale îndelungate în categoria A și B, datorită faptului că este sprijinită mult de suporteri.

Desigur că în acest campionat echipa noastră simte mai mult simpatia publicului. Ea este sprijinită în toate direcțiile mai ales după rezultatele obținute pînă acum. Jucătorii noștri își vor face datoria pentru a răspunde condițiilor asigurate și pentru a-și câștiga un număr tot mai mare de suporteri.

De vorbă cu căpitanul echipei Simion Surdan

Ne-am interesat în primul rînd de relațiile care există în prezent între membrii echipei, între fotbaliști și antrenor. În răspunsul său Surdan ne arată că în prezent atmosfera în echipă este foarte sănătoasă. Jucătorii s-au împrietenit între ei, se ajută reciproc în pregătire. În campionatul trecut echipa a avut foarte mult de suferit din cauza constituției sale eterogene, cînd o parte dintre jucători nu s-au angajat total în lupta pentru promovare. Antrenorul este foarte simpatizat de către jucători. Seriozitatea cu

care se ocupă de pregătirea lotului mobilizează întreaga echipă. Conducerea actuală a clubului se bucură de asemenea de aprecierea unanimă a jucătorilor.

Formează cu toții o familie strîns unită. În cantonamente se desfășoară un program plăcut și se vizionează spectacole, filme, se organizează jocuri distractive.

Întrebîndu-l în continuare cum se pregătește spre a constitui un exemplu pentru coechipierii săi, Surdan ne-a dezvăluit că nu precupește nici un efort pentru desăvîrșirea pregă-

tirii sale fizice și tehnico-tactice. Perioada mai slabă din campionatul trecut, ne arată dînsul, se datorește preocupărilor profesionale cărora le-a făcut față cu succes, absolvind anul cinci Stomatologie cu media 9.

Surdan promite ca în continuare să se pregătească astfel încît exemplul său să ajute echipei în depășirea eventualelor momente grele ce vor apare. Solicitîndu-i părerea asupra jocurilor în deplasare, Surdan ne-a spus că întreaga echipă și-a dat seama de importanța punctelor cîștigate în deplasare. Acestea sînt pași siguri spre divizia „A”. În consecință întreaga echipă a abordat cu seriozitate jocurile din deplasare acumînd 7 din 12 puncte posibile. La Brad și la Tg. Jiu echipa a jucat foarte frumos atrăgîndu-și simpatia publicului local care i-a aplaudat pentru victoriile obținute. Părerea lui Surdan este că meciul de la Oradea a fost doar un accident care va mobiliza și mai mult întreaga echipă.

Referitor la comportarea diferitelor compartimente ale echipei, Surdan ne-a afirmat că acestea se găsesc într-un echilibru aproape desăvîrșit. Cu un portar tînăr și talentat, cu o apărare sigură, cu o linie de mijloc matură, o înalțare rapidă și eficace echipa își oferă siguranța valorii sale.

Interesîndu-ne de greutățile pe care le întîmpină jucătorii în viața de toate zilele, căpitanul echipei ne-a afirmat că nu există dificultăți deosebite și ne-a informat cu mîndrie că toți membrii echipei au promovât cu bine anul următor. În

De vorbă cu căpitanul jucător, Ion

La cei 20 de ani ai săi Ion Dima este cele mai tînăr jucător al echipei.

Ne-am interesat în primul rînd despre relațiile sale cu colegii mai mari. Ne-a mărturisit că toți colegii sînt plini de grijă față de el. Se înțelege foarte bine și cu colegii mai vechi de echipă și cu cei noi pe care îi cunoaște din campionatele trecute. Cu toții îl ajută să-și desăvîrșească pregătirea tehnico-tactică și fizică.

Consideră că meciul în care a jucat cel mai bine a fost cel din prima etapă, cu Metalurgistul Cugîr în care de altfel toată echipa a jucat foarte bine.

L-am întrebant despre condiția sa fizică și dacă ar avea ceva probleme.

Ne-a răspuns că este mulțumit de pregătirea sa fizică. Aleargă foarte mult la fiecare antrenament și meci. A avut perioade în care nu s-a putut pregăti din cauza accidentării. În acest campionat nu a avut de suferit de pe urma accidentării.

Despre jocul fundașilor echipelor din divizia B cu care se

Să ne cunoaștem jucătorii

Media de vîrstă a echipei:

— 23 ani —

SURDAN SIMION

S-a născut în 9 februarie 1940 la Pustiniș. Joacă pentru prima dată, în 1953 la Voința Pustiniș. În 1956 face parte din echipa de juniori a clubului C.F.R. Timișoara și imediat în 1957, este introdus în echipa de seniori. Rămîne la C.F.R. Timișoara pînă în 1963 dovedindu-se un jucător talentat. Este selecționat în lotul național de juniori în

și este căsătorit. Afirmă despre actuala apărare a echipei Poli că este foarte bună și că vom lua puține goluri.

MAFA IOAN

S-a născut la 1 ianuarie 1943 în comuna Ciuchici. Joacă în 1962 ca înaintaș la echipa Minerul Oravița. În 1963 devine mijlocas al echipei C.F.R. Timișoara din categoria B iar în 1969 fundaș central la echipa Politehnica Timișoara. Este profesor la școala profesională U.M.T. În toate meciurile de pînă acum a

mijlocas, acesta din urmă fiind postul său preferat. Comportarea cea mai bună de pînă acum a avut-o în meciul cu Metalurgistul Cugir. Este student în anul III al Facultății de construcții.

COPACEANU ION

S-a născut în 2 ianuarie 1946 la Știnăpări. În 1960 joacă în echipa de juniori Minerul Anina iar în 1961 în echipa de seniori din campionatul regional. În 1964 în timpul stagiului militar joacă la Dinamo Constanța în campionatul regional. În 1966 re-

vine la juniori în cadrul clubului Înfrățirea Oradea. În 1961 joacă în campionatul regional la Înfrățirea Oradea. La 17 ani, în 1964 joacă în categoria A la Crișana ca atacant. În 1965 joacă la Olimpia Oradea din divizia B iar între 1966-1968 la Crișul Oradea în categoria B și A. La Politehnica joacă din 1969. Este căsătorit și are un băiat de cîteva săptămîni.

Dacă fratele său nu va juca la Poli ne consolăm în schimb cu gîndul că îl vom vedea pe micuțul Khun III în echipă în curînd. Este student la Facultatea de construcții în anul II.

mijloc a echipei Poli să-și dădă datoria. Este student la Facultatea de construcții în anul II.

VIDAC MIROSLAV

S-a născut la 14 septembrie 1949 la Cenad. Joacă din 1967 la echipa Electromotor Timișoara în divizia C. În 1966 devine portar la echipa Știința Timișoara unde a rămas pînă acum. Își efectuează stagiul militar la Timișoara. Speră mult în revenirea echipei în categoria A. Consideră că echipa are cea mai bună apărare din ultimii trei ani. Este elev în clasa a XI-a la Liceul nr. 10 Timișoara.

BRINDESCU TIBERIU

S-a născut în 20 octombrie 1940 la Secusegiu. Joacă din 1964 pînă în 1969 la U.T.A., iar în 1970 devine fundaș al echipei Politehnica. Invățămintele de la U.T.A. le aplică întocmai. Acum se află în ascensiune de formă în urma intreruperii de un an din cauza „carantinei”. Este student în anul II la Facultatea de educație fizică.

FILIP LIVIU

S-a născut la 17 ianuarie 1950 la Reșița. Joacă pe post de portar la juniorii de la C.S.M. Reșița, în 1954. Din 1967 pînă în 1969 joacă în categoria B la C.S.M. Reșița. La Poli joacă din 1970 și sperăm că golurile promise le va număra pe degete.

Afirmă că apărarea noastră nu-i face emoții decît la unul din 6 meciuri! Este student în anul II la Facultatea de construcții.

ERDEI ZOLTAN

S-a născut la 20 ianuarie 1950 la Oradea. La 10 ani joacă în echipa de pitici Crișul. În 1967 joacă în categoria B la Crișul Oradea. În 1969 joacă pe post de fundaș central la Politehnica Timișoara. Este student în anul II la Facultatea de construcții, este căsătorit și are o fetiță de 7 luni.

MAIER IOAN

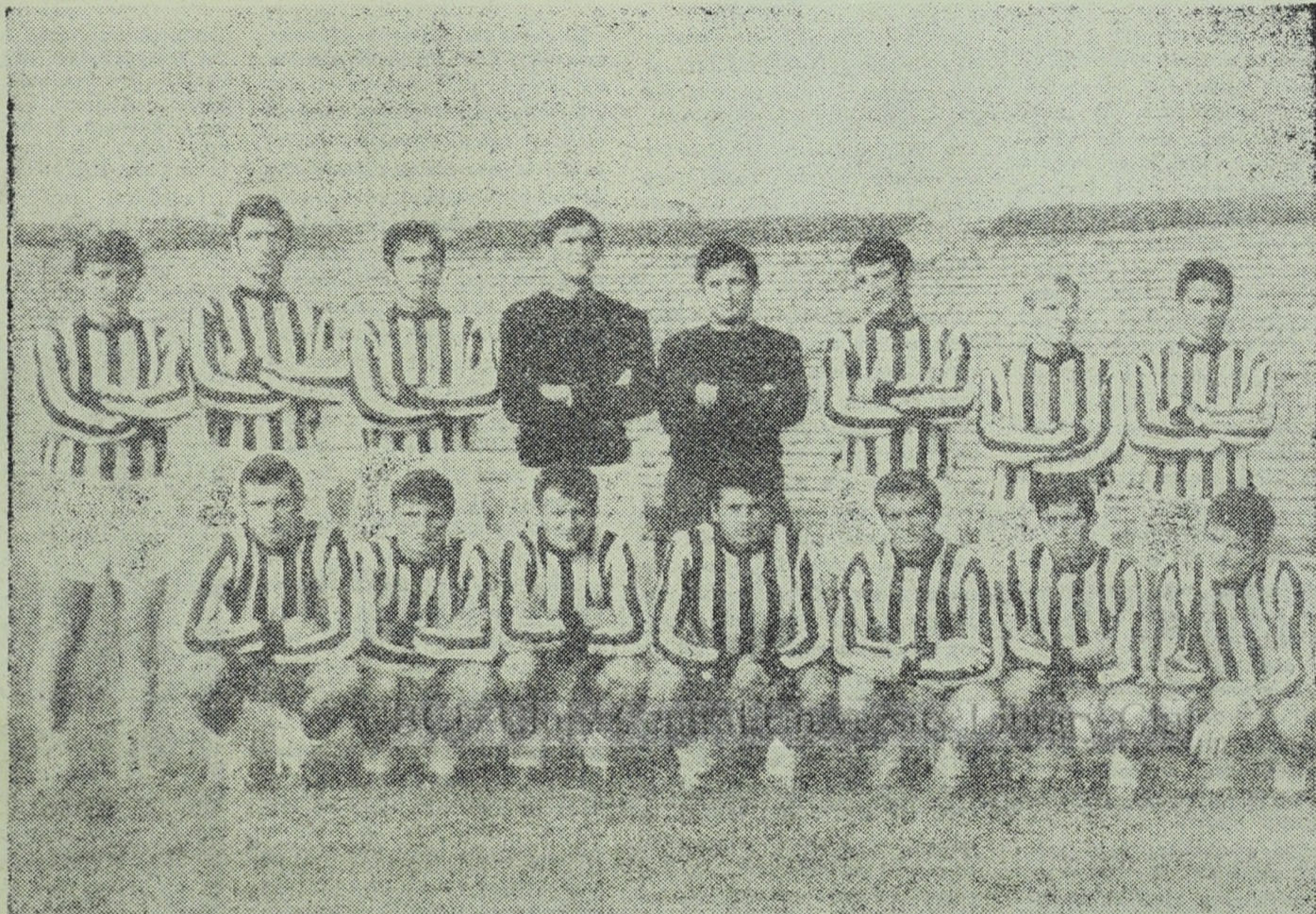
S-a născut la 3 aprilie 1950 la Timișoara și a jucat de la vîrstă de 12 ani tot la aceeași echipă: Politehnica Timișoara. În echipa de seniori a promovat în 1967. Joacă pe postul de fundaș sting. A absolvit Liceul nr. 2 Timișoara și în prezent este student în anul II al Facultății de construcții.

DIMA IOAN

S-a născut în 11 noiembrie 1950 la Oravița, fiind cel mai tînăr jucător al echipei. Joacă în echipa de pitici a clubului Știința din 1961 apoi în echipa de juniori. În 1967 promovează în prima formație a Științei. A absolvit Liceul nr. 3 Timișoara și este student în anul III la Facultatea de construcții. Fundașii din divizia B îl tratează ca pe un puști dar sperăm că buturuga mică răstoarnă... scorul mare.

Ing. Mircea CIUGUDEANU

Ing. Petru MĂTASARU

Sus (de la stînga la dreapta): MAIER I, ARNAUT I, ERDELY Z, FILIP L, POPA P, PETROVICI V, FULOP I, MAFA I.
Jos: ROTARU G, DIMA I, SURDAN S, KHUN I, BRINDESCU T, COPACEANU I, DOBÎNDA T.

Foto M. Cocone

1958, participă la campionatele U.E.F.A. din Bulgaria în 1959 și din Austria în 1960 cînd echipa țării noastre s-a clasat pe locul secund. În 1961 este selecționat în lotul de tineret al țării noastre dovedind o foarte bună pregătire tehnică și fizică. La Știința Timișoara joacă începînd din anul 1963 avînd în permanență o comportare meritorie. În 1967 este selecționat în lotul olimpic și în lotul național A. Este student la Facultatea de medicină, secția stomatologie, în anul VI și este căsătorit.

POPA PETRU

S-a născut în 24 iunie 1942 la Făgăraș. Începe să joace ca jucător de cîmp în 1948 la echipa de juniori Chimia Făgăraș unde curînd ocupă postul de portar. În 1949 este portar al echipei Chimia Făgăraș din categoria B. În 1963 devine student la Institutul politehnic Timișoara și portar al echipei Știința Timișoara din divizia A. Este inginer la Intreprinderea 6 Martie

fost activ și a avut o comportare constant bună.

DOBÎNDA TOMA

S-a născut la 22 februarie 1944 în Secusegiu. În 1959 joacă la o echipă din Ceacova iar un an mai tîrziu, în 1960, la U.T.A. în divizia A. Între 1963-1966 a făcut parte din echipa Metalul Hunedoara din divizia B iar în 1966 se transferă la echipa Vagonul Arad din categoria B. Din 1967 joacă la Politehnica Timișoara pe postul său preferat de atacant. În prezent este profesor la Bazoș. La Vagonul a fost „omul de gol” și sperăm să se repete lucrurile și la echipa Poli.

PETROVICI VIOREL

S-a născut la 4 martie 1945 în comuna Leu-București. În 1959 joacă la echipa Banatul Timișoara. În 1963 devine fundaș central la Știința Timișoara-juniori și după scurt timp este promovat în echipa de seniori. Aici a jucat ca fundaș central și

vine la Minerul Anina în divizia C. Între 1967-1970 joacă la C.S.M. Reșița în divizia B, iar în 1970 devine student la Facultatea de educație fizică Timișoara și joacă în echipa Politehnica pe post de atacant. Consideră extrem de dur contactul direct cu apărătorii din divizia B.

ROTARU GHEORGHE

S-a născut la 27 aprilie 1946 în Timișoara. Din 1957 joacă în campionatul regional la echipa Progresul. În 1962 joacă la Dinamo Timișoara în campionatul regional. În 1965 joacă la echipa Știința Timișoara în divizia B și A pe post de fundaș. Rotaru este angajat la I.G.C. Timișoara și este elev în clasa a XI-a la seral.

KHUN IOSIF

S-a născut la 13 mai 1947 la Oradea. În 1958 joacă la echipa de pitici Blănuri-Oradea, iar în

ARNAUT PETRU

S-a născut la 25 iulie 1947 la Jdioara, jud. Timiș. Din 1963 joacă la Laminorul Nădrag ca fundaș, în campionatul regional pînă în 1966. În 1966 intră în echipa de juniori U.T.A. iar în 1967 joacă în categoria B la C.F.R. Arad. Între 1967-1968 face parte din formația Victoria Roman din categoria B. În 1969 joacă la C.S.M. Reșița în categoria B iar din 1970 este la echipa Politehnica. Este student în anul I la Facultatea de educație fizică. Prin el sperăm să avem din nou un Lereter... al nostru.

FULOP IOSIF

S-a născut la 4 decembrie 1947 la Carei și joacă încă de la 16 ani în divizia B, la echipa Recolta Carei. În 1964 joacă la Dinamo Satu Mare iar din 1965, în timpul stagiului militar joacă la Victoria Roman în categoria B. Între 1966-1968 joacă la echipa Minerul Baia Mare în categoria B. Din 1968 îl avem în formația Politehnica unde ocupă postul de mijlocas.

Ne reamintește de vechea noastră dragoste — Tănase — de la Știința. Sperăm ca în linia de

PORTRET

Prof. ing.
ALEXANDRU
ROGOIAN

A absolvit Facultatea de electromecanică de la Școala politehnică din Timișoara în iulie 1941 cu calificativul foarte bine. După această dată lucrează ca inginer la fabrica Dura (azi Electrobant) din localitate, apoi la Laboratorul de radio al Companiei A.E.G. din București și la laboratorul Fabricii de telefoane și radio București (azi Electromagnetica).

Între 1943 și 1951 lucrează la C.F.R. în domeniul telecomunicațiilor. Cu această ocazie a realizat lucrări tehnice importante, cum sînt: instalațiile de telefoane prin curenți purtători Timișoara-Craiova, instalarea aparatului de telefonie multiplă prin curenți purtători în localitățile Timișoara, Arad, Oradea, Cluj, Brașov, București, Craiova.

În anul 1946 inginerul Alexandru Rogoian a organizat primul laborator de telecomunicații al Administrației C.F.R. aducînd un aport însemnat la punerea în punct și îmbunătățirea funcționării instalațiilor de telecomunicații și în formarea de cadre, ingineri și tehnicieni, prin organizarea unor cursuri de perfecționare. În această perioadă elaborează o serie de inovații de mare utilitate: instalație pentru sudarea firelor de telecomunicații și o instalație de teleconferință.

Activitatea sa în învățămîntul superior începe în 1941 fiind însă întreruptă în 1942 de cel de-al doilea război mondial. Ea este reluată în 1948 cînd dînsul este numit profesor suplinitor la Catedra de măsuri electrice la disciplina tehnica curenților slabi.

În decursul anilor a predat și alte discipline de specialitate

cum sînt: automatizări și telecomenzi, măsurări electrice, electronică industrială, calculatoare și programare. În prezent predă disciplina de calculatoare numerice la secția de calculatoare electronice. Lecțiile predate de dînsul sînt clare și foarte bine apreciate de studenți.

În urma activității sale în domeniul calculatoarelor electronice și a formării unui colectiv în I.P.T. preocupat de astfel de probleme, a fost înființată, în anul 1964, grupa de specializare în calculatoare electronice, prima formă de învățămînt superior în construcția și exploatarea calculatoarelor electronice din țară. În anul 1966 această grupă s-a transformat într-o secție cu plan de învățămînt propriu.

De asemenea în urma activității sale neobosite pentru progresul electronicii în țara noastră a luat ființă în 1970 secția de Electronică aplicată la Facultatea de electrotehnică a institutului nostru.

Avînd o experiență în producție de 8 ani și-a dat seama de necesitatea legării învățămîntului de practică și a luptat neobosit, pentru crearea în acest scop a unei baze materiale adecvate. Astfel a înființat un mare număr de laboratoare și a depus o susținută activitate pentru înzestrarea lor cu utilaje moderne. Putem cita laboratorul de electronică industrială, căruia i-a pus bazele și l-a dezvoltat; laboratorul de automatice pe care l-a inițiat și l-a sprijinit în dezvoltare; laboratoarele de calculatoare

numerice, calculatoare analogice pe care le-a înființat și le-a organizat astfel încît în ele se efectuează și lucrări de tehnică impulsurilor și de măsurări electronice. Aceste laboratoare și altele, pe care le-a sprijinit în dezvoltare, aduc un substanțial aport în buna pregătire a studenților.

Catedra, al cărei șef a fost începînd din anul 1952, s-a dezvoltat continuu, astfel încît în anul 1968 ea este împărțită în două catedre, anume în Catedra de măsuri și centrale electrice și Catedra de calculatoare, electronică și automatice. Aceasta din urmă este condusă de prof. Alexandru Rogoian. Ea are în prezent 27 de posturi didactice din care unul de profesor, 5 de conferențiar, 5 de șef de lucrări, iar restul de asistenți. Din membrii catedrei 5 au titlul științific de doctor, 4 sînt înscriși la doctorat, au toate examenele susținute și își pregătesc teza, iar alții 3 sînt înscriși la doctorat și își susțin examenele. În cadrul catedrei prof. Al. Rogoian conduce și îndrumă intens activitatea de organizare a procesului didactic de specialitate pentru noile secții de calculatoare electronice și electronică aplicată. Dînsul depune o activitate susținută de formare și îndrumare a tinerelor cadre didactice. În 1964 este numit conducător de doctoranzi, fiind unul dintre foarte pușinii conducători în specialitatea calculatoare electronice numerice din țară. În prezent conduce activitatea a 17 doctoranzi de la catedră și de la alte instituții.

În decursul anilor a elaborat un curs de curenți slabi și peste 40 lucrări științifice în domeniul telecomunicațiilor, electronicii și calculatoarelor. Astfel la C.F.R. a realizat o instalație de teleconferință după o concepție originală, care funcționează din anul 1949 aducînd mari înlesniri în coordonarea traficului feroviar. Lucrarea a fost distinsă cu un valoros premiu. În legătură cu această instalație au fost publicate două lucrări, în care se face o profundă analiză teoretică, se stabilesc principiile și metode de proiectare. În lucrările de electronică a abordat, printre altele, studiul teoretic al unor scheme prin care fie că au fost lămurite performanțele insuficient cunoscute, fie că au fost scoase în evidență posibilități noi ale schemelor electronice. În lucrările din domeniul calculatoarelor a tratat aspecte teoretice privind comportarea miezurilor de ferită cu ciclul de histereză rectangular în circuite. O bună parte din lucrările de calculatoare au un caracter experimental. Astfel în colaborare cu membri ai catedrei de industrie anorganică a pus la punct procesul tehnologic de producere a miezurilor de ferită. Aceste miezuri, cu performanțe foarte bune, se produc acum în I.P.T. Două lucrări importante, privind un dispozitiv aritmetic și o instalație de sortare automată a miezurilor de ferită, formează obiectul a două brevete de invenție. În prezent conduce lucrările de construcție a unui calculator numeric cu viteză de calcul ridicată și mare siguranță în funcționare, realizat în întregime cu componente românești. La ora actuală sînt terminate dispozitivul aritmetic, memoria calculatorului și sursele de alimentare.

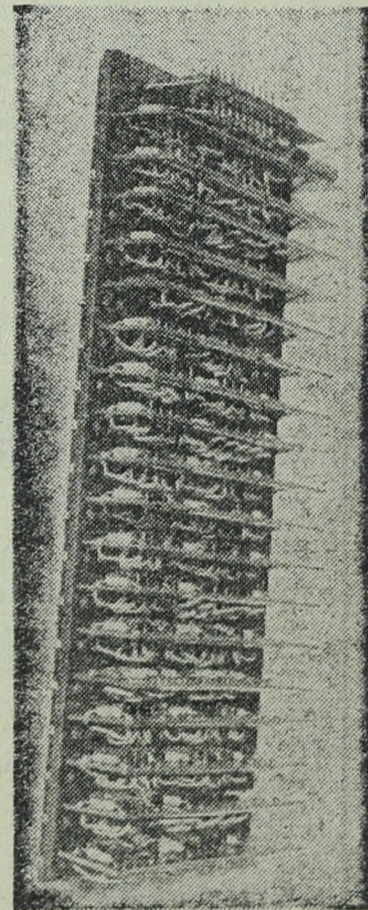
Tovarășul profesor Al. Rogoian lucrează de asemenea la elaborarea unei memorii cu miezuri de ferită ce constituie obiectul unei convenții în valoare de 700.000 lei cu M.I.C.M.

Prof. Alexandru Rogoian a dus și o muncă susținută pentru organizarea de sesiuni de comunicări științifice în domeniul calculatoarelor, electronicii și automaticii. Pînă acum au fost organizate 5 astfel de sesiuni la care au participat specialiști din întreaga țară.

În lunga perioadă de activitate profesională depusă în institutul nostru a avut nenumărate legături de colaborare cu

producția executînd lucrări pentru întreprinderi ca: Electrobant, Electromotor, Direcția Radio, Ateliere C.F.R., 8 Mai din Timișoara, Mondial din Lugoj, Uzina de construcții de mașini din Reșița etc.

În cadrul Institutului politehnic Timișoara a îndeplinit între anii 1953 și 1957 funcțiile

Placă tip cu circuite logice.

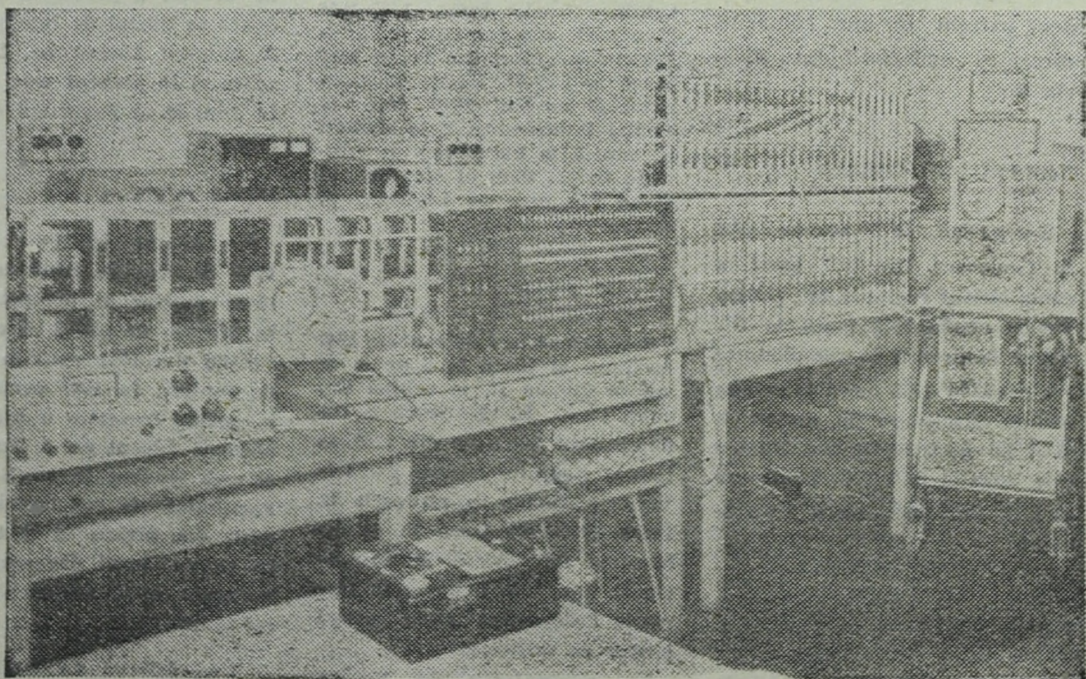
de prorector și rector iar între 1963 și 1966 funcția de prorector.

Între anii 1956 și 1967 a efectuat o serie de documentări, schimburi de experiență și a ținut conferințe în străinătate (R. P. Ungară, R. S. Cehoslovacă, Franța, Italia, U.R.S.S. R. D. Germană).

Din anul 1945, cînd devine membru al P.C.R., a participat la o serie de evenimente politice ale vremii și s-a angrenat într-o largă activitate obștească. A fost președinte al filialei regionale A.S.I.T. Timișoara, deputat în Sfatul popular regional Timișoara, vicepreședinte al Filialei regionale a S.R.S.C., membru în Biroul comitetului regional apoi județean pentru cultură și artă, membru în Comisia a III-a a Consiliului național al cercetării științifice, și altele.

Pentru activitatea depusă tovarășul profesor Alexandru Rogoian a primit un număr mare de distincții dintre care amintim: Medalia muncii (1954), Ordinul muncii cl. III-a (1964), Medalia Meritul științific (1966).

Ing. MIRCEA CIUGUDEAN

Calculatorul C.E.T.A. în construcție.

CATEDRE ȘI REALIZĂRI

Dezvoltarea remarcabilă a economiei noastre naționale, se manifestă poate cu cea mai mare pregnanță în domeniul industriei construcțiilor, care a cunoscut în anii socialismului un având fără precedent.

Din ansamblul construcțiilor în general, construcțiile industriale reprezintă ponderea cea mai importantă, atât din punct de vedere valoric cât și al volumului de construcții.

Realizarea unor construcții industriale importante cum sunt Combinatele siderurgice de la Galați, Hunedoara și Reșița, Combinatele petrochimice de la Brazi, Pitești și Craiova precum și alte lucrări de mare amploare, a fost posibilă datorită folosirii de scară largă a construcțiilor metalice la edificarea acestor obiective.

La dezvoltarea anterioară și cea viitoare a construcțiilor metalice în țara noastră, a contribuit și contribuie creșterea continuă a producției de oțel, care este de aproape 7 milioane de tone anual în 1970 și care va ajunge la peste 10 milioane de tone anual, în anul 1975, precum și existența unor uzine de construcții metalice a căror capacitate de producție a crescut până la 60.000 tone anual.

Realizarea construcțiilor metalice trebuie să se facă la un nivel cât mai ridicat, corespunzător cu cerințele tehnicii moderne, ceea ce presupune în ultimă instanță o temeinică și bogată pregătire profesională a inginerului constructor, chemat să le proiecteze și să le execute.

La împlinirea acestui deziderat este angajată Catedra de Construcții metalice a Facultății de Construcții din Timișoara, care prin cadrele didactice care o compun este chemată să contribuie la pregătirea deosebită a viitorilor ingineri constructori, în cei cinci ani de școlarizare în facultate.

Catedra de Construcții metalice a fost înființată în anul 1948 având la început un număr mai mic de discipline și de cadre didactice și funcționând în localul actualei Facultăți de Electrotehnică. Pe măsura creșterii numărului de studenți, și a sporirii secțiilor facultății, a crescut și numărul disciplinelor catedrei precum și numărul cadrelor didactice.

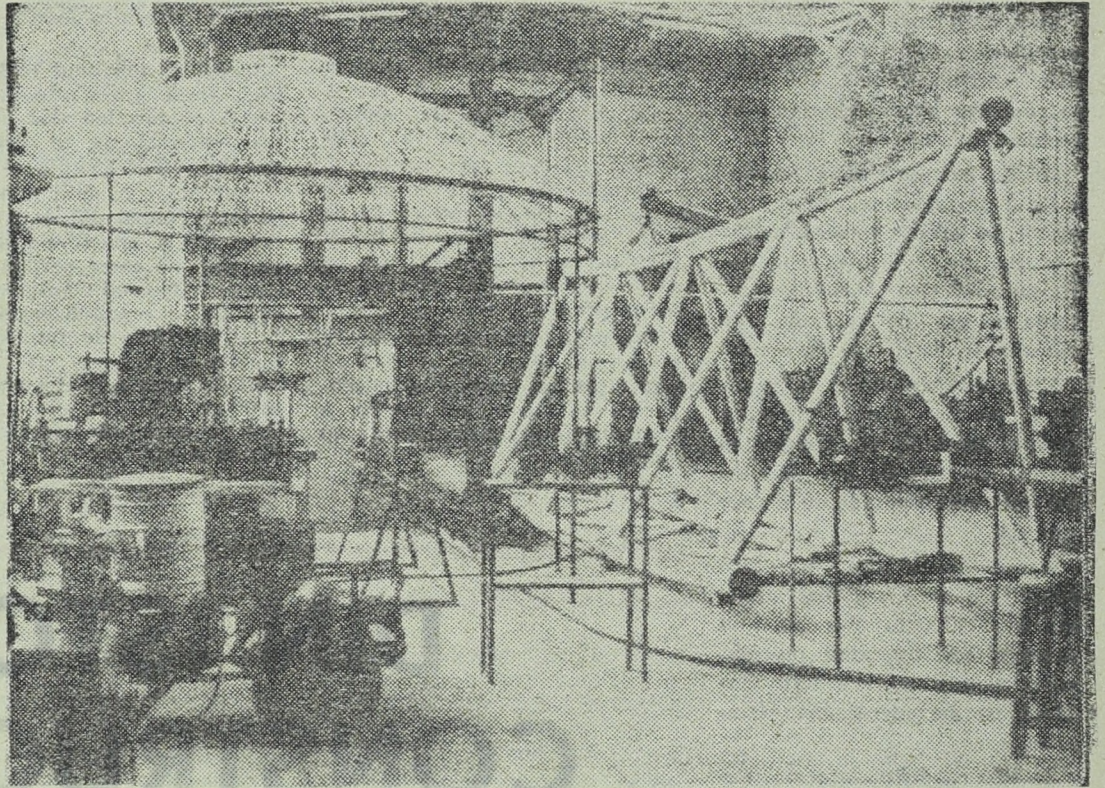
Pentru desfășurarea activității cadrelor didactice în condiții optime și pentru efectuarea unor lucrări de laborator cu studenții a fost construit în 1959 noul local al Catedrei de

Construcții metalice pe str. Stadion nr. 1, care cuprinde două hale pentru laboratoare și ateliere precum și o clădire cu birouri și laboratoare.

Catedra de Construcții metalice cuprinde atât discipline cu caracter teoretic, cum sunt: Rezistența materialelor și Statica construcțiilor, care contribuie la cunoașterea modului de comportare și de calcul al tuturor elementelor de construcții precum și discipline cu caracter aplicativ: Construcții metalice, Construcții industriale, Construcții din lemn, Poduri metalice și Poduri din lemn, discipline în cadrul cărora, studenții fac cunoștință cu soluțiile de alcătuire a diferitelor construcții și cu modul de calcul al acestora.

În vederea completării cunoștințelor teoretice predate la cursuri și seminarii, cu cunoștințele practice privind modul de comportare al materialelor pentru construcțiile metalice și din lemn la diferite solicitări, precum și cu cunoștințele practice privind modul de executare în ateliere a acestor construcții, respectiv privind modul de îmbinare prin sudură, nituire sau bulonare a construcțiilor metalice, catedra este dotată cu laboratoare în care se efectuează lucrări practice cu studenții.

În acest scop laboratoarele catedrei dispun de o serie de utilaje și instalații cum sunt: o mașină universală pentru în-

cercetare științifică a cadrelor didactice și a studenților, cât și pentru încercarea și experimentarea machetelor și a modelelor pentru diferite elemente de construcții, studiate în urma colaborării cu unitățile de producție.

Pentru a se da posibilitate

Paralel cu activitatea didactică, colectivul catedrei de Construcții metalice compus din: un profesor universitar, 5 conferențieri, 9 șefi de lucrări și 8 asistenți dintre care doi sunt doctori ingineri și alții sint doctoranzi în preajma obținerii

polei, în laboratorul catedrei a fost confecționată și supusă la toate felurile de încărcări o machetă a cupolei la scara 1:25.

2. — Studiul soluțiilor constructive și întocmirea proiectului pentru suprastructura Centralei Sistemului Hidroenergetic și de Navigație Porțile de Fier. Pentru verificarea studiilor făcute și pentru studierea modului de comportare la diferite încărcări a acoperișului realizat dintr-o placă cu zăbrele spațială cu îmbinarea în noduri prin intermediul unor sfere de oțel-soluție folosită pentru prima oară la noi în țară — s-a confecționat în laborator o machetă la scara 1:10 a acoperișului centralei, care a fost încercată în laboratorul catedrei.

3. — Studiul și proiectul Halei Laminorului de 480 și 280 mm de la Combinatul Siderurgie Reșița.

4. — Studiul mai multor variante și alcătuirea proiectului Estacadei de betonare a centralei și barajului de la Sistemul Hidroenergetic și de Navigație Porțile de Fier.

5. — Studiul comparativ și încercarea experimentală a trei soluții de alcătuire a plăcii ortotrope de la Podul de șosea peste Dunăre de la Giurgeni Vadul-Oii cu care ocazie au fost studiate și încercate trei tipuri de plăci ortotrope la scara 1:1, rezolvate în diferite moduri de prindere a longeronilor de antritoaze și s-au tras concluzii asupra modului de comportare a celor trei tipuri de plăci, dându-se indicații referitoare la folosirea celor trei tipuri de plăci.

6. — În cadrul laboratorului catedrei s-au făcut încercări experimentale asupra machetei acoperișului Sălii de sporturi Olimpice Timișoara. Soluția constructivă a acoperișului sălii de sport a fost dată de către catedra de Construcții metalice — prof. ing. Mateescu Dan.

Studiile și încercările experimentale efectuate asupra machetelor s-au efectuat cu utilajele cu care este dotat laboratorul catedrei, dintre care o parte însemnată au fost realizate prin eforturi proprii de autoutilare cum este standul pentru încercarea elementelor construcțiilor metalice, prese hidraulice și altele.

Toate aceste realizări ale Catedrei de Construcții metalice au contribuit la ridicarea prestigiului catedrei și ele reprezintă un imbold pentru ca în viitor realizările să fie și mai mari.

Prof. ing. MATEESCU DAN

Catedra de construcții metalice

BCU Cluj / Catedra de Construcții metalice Library Cluj

cercări mecanice, mașini de încercare la reziliență și duritate, mașini pentru încercări de oboseală, instalații pentru studiul fotoelastic al modelelor, instalații pentru măsurători tensometrice privind eforturile în diferite elemente de construcții, instalații pentru măsurarea deformațiilor precum și o serie de aparate pentru studierea calității materialelor prin metode nedistructive cu raze Röntgen și gama precum și prin ultrasunete.

Aceste utilaje servesc atât pentru efectuarea lucrărilor practice cu studenții și pentru experimentarea lucrărilor de

studenților să studieze și să aprofundeze cunoștințele predate la cursuri, seminarii și lucrări practice, cadrele didactice din cadrul catedrei au tipărit un număr de 17 cursuri, manuale, îndrumătoare de laborator și culegeri de probleme. Dintre acestea sint de remarcate: „Cursurile de construcții metalice vol. I și II, Cursul de poduri metalice vol. I și cartea Construcții metalice speciale în două ediții a prof. ing. Mateescu Dan, Cursurile de Elemente generale de construcții și de construcții hidrotehnice a conf. dr. ing. Roșu Danil, Cursul de construcții din lemn de conf. ing. Fleșeriu Ionel și Culegeri de probleme de construcții metalice de prof. ing. Mateescu Dan, conf. dr. ing. Roșu Danil și șef lucr. ing. Caraba Ioan precum și culegeri de probleme de statica construcțiilor și de rezistența materialelor de conf. dr. ing. Munteanu Ion, șef lucr. ing. Negru Ana, șef lucr. ing. Ivan Marin și șef lucr. ing. Dănilescu Aurel.

Membrii colectivului catedrei desfășoară pe linia unei cât mai bune pregătiri profesionale a studenților și o activitate de îndrumare a cercului științific studentesc de construcții industriale, care are drept scop acela de a iniția pe cei mai buni studenți în problemele de cercetare privind metodele moderne de calcul și de alcătuire a construcțiilor.

Rezultatele pozitive ale activității cercului științific studentesc de construcții industriale au fost confirmate de rezultatele obținute de membrii cercului la sesiunile de comunicări științifice locale și republicane în care au câștigat numeroase premii.

titlului de doctor inginer, desfășoară o bogată activitate de cercetare științifică.

Activitatea de cercetare științifică a catedrei se desfășoară pe baza planurilor anuale de cercetare și a planurilor de perspectivă, care cuprind și lucrări din planul de stat de cercetare științifică.

Tema „Studii teoretice și experimentale cu privire la comportarea barelor alcătuite din profile cu pereți subțiri solicitate la compresiune centrică și la încovoire” face parte din planul de stat și pe baza studiilor făcute a fost elaborat „Normativul pentru calculul construcțiilor alcătuite din bare cu pereți subțiri”.

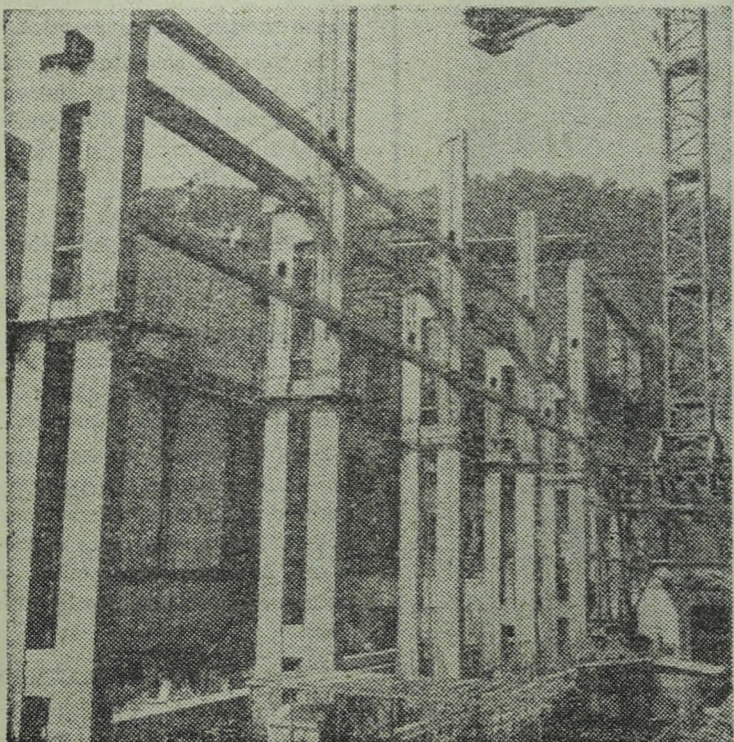
Cadrele didactice au elaborat un număr de peste 150 lucrări dintre care marea majoritate au fost publicate în diverse reviste de specialitate din țară și din străinătate.

Catedra de Construcții metalice prin caracterul tehnic al disciplinelor ce o formează — a răspuns și răspunde în permanență la toate chemările producției.

Personalul catedrei de construcții metalice a rezolvat o serie de probleme puse de producție făcând studii și cercetări deosebit de importante pentru rezolvarea acestora.

Dintre colaborările cu producția, cele mai importante lucrări realizate de catedra de construcții metalice sint:

1. — Studiul soluțiilor constructive, a încărcărilor și întocmirea proiectului pentru cupola Pavilionului Expoziției Economice Naționale din București. Pentru completarea acestui studiu și pentru verificarea calculului și a comportării cu-

Pentru a vorbi de istoricul construcției de tractoare pe plan mondial trebuie mai întâi să vedem istoricul dezvoltării motoarelor cu ardere internă.

Datele existente pînă în momentul de față atestă că primul motor cu ardere internă a fost construit de către Lenoir la Paris în anul 1860. Motorul funcționa cu gaz de iluminat din rețeaua de distribuție a orașului.

Sapte ani mai târziu, la Expoziția de la Paris, Nikolaus Otto și asociatul său Langen au primit medalia de aur pentru cel mai reușit motor cu ardere internă.

Acest motor era în patru timpi. Cu zece ani mai târziu, adică 1877, Otto și-a patentat acest motor, devenind inventatorul motorului cu ardere internă cu aprindere prin scînteie.

În 1878 cu ocazia unei noi Expoziții la Paris, Otto face cunoștință cu inventatorul Beau de Rochas, care patentase ciclul motorului în 4 timpi cu 16 ani înaintea lui Otto. Beau de Rochas cunoștea bine fenomenele care aveau loc în cilindrul motorului pe care de altfel i le-a făcut cunoscute și lui Otto. Beau de Rochas era de părere că numai aerul trebuie comprimat în cilindrul motorului la 50 de atmosfere și apoi să se introducă combustibilul care datorită temperaturii mari se va autoaprinde, randamentul termic urmînd să crească de două ori.

Nici unul din ei nu a aplicat în practică acest principiu, de care s-a folosit ulterior inginerul Rudolf Diesel, fiul unui meseriaș din Paris. Patentul acestui motor cu aprindere prin compresie cu compresor a fost obținut de către Diesel la 28 februarie 1892, însă motorul a putut fi utilizat în practică abia în anul 1895.

Ulterior, ideea construirii unui motor cu aprindere prin compresie fără compresor a avut-o Trinkler care în anul 1898, fiind student la Institutul de tehnologie din Petersburg a obținut patentul pentru un astfel de motor proiectat.

În 1879 I. S. Kostovici, căpitan în flota rusă, proiectează un motor cu ardere internă care urma să funcționeze cu combustibil ușor (benzină) fiind din acest punct de vedere primul constructor al unui motor de 80 CP și cu o greutate specifică excelentă la acea vreme, adică 3 kg/CP.

După Kostovici, urmează în anul 1885 inginerii Daimler și Karol Benz care au construit un motor de 0,75 CP.

În anul 1894 Daimler a construit un motor de 12 CP, avînd o greutate specifică de 25 kg/CP cu destinație de a fi folosit la deplasarea unui așa-zis „automobil”.

Datele bibliografice existente în legătură cu construcția de tractoare atestă că primul tractor înzestrat cu motor cu aprindere prin scînteie cu petrol a fost construit în anul

1890 în S.U.A. După construirea acestui prototip apar tractoarele fabricate de firmele „Case” și „John Deere” înzestrate cu același tip de motor, acest lucru avînd loc în anul 1892.

Natural că aceste tractoare erau tractoare pe roți cu destinație generală, garda de la sol fiind destul de limitată, ceea ce nu le imprima o cit de mică universalitate.

Tractorul pe șenile apare ceva mai târziu și anume în anul 1904, ca rezultat al descoperirii cu cîțiva ani înainte a mecanismului de deplasare cu șenile.

numărul acestora oscila între una și patru.

Începînd din anul 1903 apar tractoarele înzestrate cu motoare pe benzină iar din 1913 primele tractoare pe roți fără ramă.

Făcîndu-se în anul 1918 o statistică a numărului de tractoare fabricate și aparținînd diverselor țări, de către revista New Zealand Journal Of Agriculture, situația se prezintă astfel:

- 4 modele de tractoare fabricate în Anglia;
- 11 modele de tractoare fabricate în S.U.A.;
- 1 model de tractor fabricat în Australia.

acestei uzine cu 18.600 m², ceea ce a făcut ca producția să crească în 1918 la 100 de tractoare pe zi iar în luna februarie a aceluiași an la 208 tractoare zilnic.

Datorită unei astfel de producții zilnice firma Ford a putut fixa un preț de 2-3 ori mai mic decît prețul tractoarelor fabricate de alte firme în acel moment.

Același tractor Fordson pe roți a fost echipat și cu un mecanism de deplasare pe șenile „Johnston Trackpull Caterpillar”, ceea ce a permis folosirea lui în agregat cu un plug cu patru trupețe.

teze, ajungîndu-se la 8-10 pentru mersul înainte.

Totuși perfecționarea, îmbunătățirea constructivă a tractoarelor continuă. Astfel în anul 1935 s-au utilizat pentru prima dată la tractoare mecanisme hidraulice de ridicare și drept urmare au apărut și mașinile agricole purtate sau semipuritate.

În anul 1944 se standardizează pe plan internațional priza de putere și cîrligul de remorcare (de tracțiune).

Mergîndu-se pe linia îmbunătățirii proprietăților de tracțiune ale tractoarelor, a indicilor economici, s-au aplicat așa-numitele amplificatoare de cuplu, care din punct de vedere constructiv erau formate din angrenaje cu roți sau angrenaje planetare. Acest lucru a apărut cu zece ani mai târziu și anume începînd cu anul 1954.

De asemenea, anul 1958 constituie anul în care constructorii se gîndesc și la cei ce exploatează și conduc tractoarele și ca urmare apar primele servomecanisme ale direcției.

Natural că aceste mecanisme au fost realizate hidraulic, întrucît există posibilitatea afilierii lor la uleiul existent pentru mecanismul hidraulic de ridicare.

Din dorința de a mări productivitatea agregatului tractor-mașină agricolă, constructorii au realizat transmisii în două game de viteze, cu posibilitatea de cuplare a acestora din mers, folosindu-se în majoritatea cazurilor ambreiajele hidraulice, cuplajele hidraulice de tipul Multipower. Toate aceste perfecționări s-au făcut începînd cu anul 1963, ca din anul 1965, preocupările constructorilor să fie îndreptate spre realizarea unei transmisii care să permită cuplarea uneia din viteze din mers și sub sarcină.

Realizările de pînă acum ne dau speranțe că în viitorul apropiat aceste transmisii își vor găsi tot mai mult locul la toate tractoarele fabricate pe plan mondial.

Nu lipsită de interes este și aceea preocupare a specialiștilor privind automatizarea conducerii tractoarelor, în care direcție s-au obținut o serie de succese, dar nu toate concludente și utile pentru practică.

Se pare că conducerea automată a tractorului cu ajutorul unor cabluri așezate dinainte în sol ar fi metoda care și-a dovedit supremația.

Totuși țînînd seama că tractoarele electrice au fost abandonate pe motivul că solicitau o mare rețea de conductori aeri, automatizarea tractoarelor prin rețea de conductori introdusă în sol, prezintă de la început aceleași inconveniente.

Deci în această direcție trebuie îndreptate noi eforturi cunoscînd că automatizarea conducerii tractoarelor este o problemă de mare perspectivă și cu mare eficacitate pentru producție.

Prof. dr. ing. N. TECUȘAN

DIN ISTORIA CONSTRUCȚIEI DE TRACTOARE PE PLAN MONDIAL

De asemenea, printre primii constructori de tractoare echipate cu motor cu ardere internă poate fi amintit savantul sovietic I. Ia. Mamin, ucenicul fostului inventator Blinov, care a construit primul tractor pe șenile cu motor cu ardere externă.

Astfel în anii 1893-1895 el a construit un motor cu ardere internă cu aprindere prin compresie de 25 CP ce a echipat primul tractor sovietic.

Totuși cerințele impuse de la primele începuturi ale tractoarelor, de a fi accesibile și pe terenuri mai puțin compacte, lucru de altfel specific agriculturii, a obligat pe constructori să creeze diferențialul blocabil încă din 1910.

În ceea ce privește treptele de viteze ale primelor tractoare.

De fapt cu un an înainte, adică în anul 1917, apare cel mai perfecționat tractor pentru acea vreme, tractorul Fordson, produs al firmei americane Ford. Acest tractor avea un motor cu patru cilindri cu 24 CP la roata de curea și o cutie de viteze cu trei trepte ce permitea la arăt o viteză de 4 km/h iar pe șosea o viteză de 19,2 km/h. Tractorul dezvoltă o forță de tracțiune egală cu 1.150 Kgf și avea ca mecanism de deplasare, roți metalice.

La comandă, acestor roți li se prevedeau bandaje din cauciuc masiv.

În 1917 firma Ford din Dearborn producea un astfel de tractor într-o zi, dar avîndu-se în vedere cererea de tractoare pe piața internă și mondială, s-a mărit suprafața de producție a

În anul 1919 firma Internațional Harvester Corporation a introdus la tractoarele fabricate priza de putere, iar în anul 1923 a apărut fabricat de mai multe firme primul tractor cu cale îngustă (cu trei puncte de sprijin), destinat a lucra la prașit și cultivat cu mașini agricole purtate, formate din mai multe secții.

Anul 1931 reprezintă anul introducerii în fabricație a motoarelor Diesel special construite pentru a echipa tractoarele din fabricația de serie. De asemenea anul 1932 reprezintă anul unei mari perfecționări a tractoarelor și anume echiparea acestora cu roți cu pneuri de joasă presiune, deci din acest an apar adevăratele tractoare universale. În această direcție s-a mărit și numărul treptelor de vi-

E tinerețea noastră partidului datorare...

O POLITICA ECONOMICA FERMA

Este știut că progresul rapid și multilateral pe care îl înregistrează economia noastră națională este rezultanta directă a aplicării de către partid a unei politici consecvente în domeniul acumulării și investițiilor. Corelația dintre acumulare și consum este fundamentală pentru economia națională, ea dictând ritmul dezvoltării, pentru că este vizat mecanismul economic în ansamblul său.

Construirea economiei noastre moderne, baza societății socialiste multilateral dezvoltate, pretinde mari eforturi materiale, care se realizează printr-o politică fermă în domeniul acumulării. Opțiunea partidului nostru pentru o astfel de politică se bazează pe înțelegerea legilor generale ale dezvoltării sociale, în particular economice, pe experiența mondială și pe cea concretă a țării noastre. În felul acesta se manifestă un înalt spirit de răspundere pentru interesele generației prezente, cit și ale celor viitoare.

Se știe că acumularea este o lege a reproducției lărgite în orice orinduire și în orice etapă istorică. În particular, în condițiile de azi, ea acționează într-un context social-economic deosebit. Progresul tehnic rapid al zilelor noastre atrage necesitatea obiectivă a reînnoirii din ce în ce mai frecvente a fondurilor fixe. Este evident că aceasta se poate face doar printr-un vast program de investiții, care trebuie permanent corelat cu dezvoltarea tehnicii. Efectul obținut este acela al lărgirii și modernizării sistematice a bazei materiale a producției.

Fenomenul este înțeles și, în măsura posibilului în condițiile date, aplicat și în țările capitaliste cu o economie puternică. Produsul național brut al R. F. a Germaniei a cunoscut între 1950 și 1968 o creștere a ponderii investițiilor de la 19 la sută la 25,5 la sută, al Franței de la 16 la sută la 21,8 la sută. O poziție aparte o ocupă Japonia, în cazul căreia ponderea acumulării brute în produsul național brut a oscilat în ultimul deceniu între 26 și 34 la sută.

Pentru țările socialiste, după cum este de așteptat din politica lor generală de dezvoltare economică, găsim rate ridicate ale acumulării, între 25 și 33 la sută.

În soluționarea problemelor acumulării și în general ale reproducției lărgite, partidul nostru se bazează pe o apreciere realistă a stadiului actual și pe analiza problemelor de perspectivă ale economiei naționale. Se pornește de la faptul că mai avem mult de făcut pentru edificarea unei economii moderne și pentru atingerea nivelului țărilor industriale avansate. Pentru țara noastră, care are de recuperat un important decalaj față de alte țări, sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, menținerea unei rate ridicate a acumulării reprezintă un imperativ vital, condiția hotărâtoare de care depinde posibilitatea de a ține pasul cu competiția ce se desfășoară pe plan mondial în domeniul dezvoltării economice și sociale.

Ritmul de sporire a venitului național la noi este de 7,7-8,5 la sută în medie pe an. Din el, 28-30 la sută este destinat acumulării, dovadă elocventă a eforturilor pe care continuăm să le întreprindem. În afară de dezvoltarea accelerată a economiei, această rată ridicată a acumulării permite și creșterea fondului de consum în deceniul următor într-o proporție mai mare decât dacă s-ar adopta o rată mai mică a acumulării.

O problemă de mare importanță care se ridică aici este aceea a folosirii cu maximă eficiență a fondurilor destinate acumulării.

Analiza folosirii fondului de acumulare indică orientarea unei părți din ce în ce mai mari spre investiții. Destinarea unor fonduri mai mari industriei, agriculturii, transporturilor și celorlalte ramuri ale producției materiale oferă condițiile necesare creșterii în ritmuri înalte a potențialului economic al țării, a venitului național și avuției societății.

Astfel, investițiile centralizate în noul cincinal vor echivala cu tot ceea ce s-a investit în întregul deceniu al șaptelea.

Sînt create astfel și premisele pentru creșterea an de an a investițiilor în domeniile neproductive. De exemplu, în sectorul social-cultural, în 1968 s-a investit cu aproape 90 la sută mai mult decât în 1960.

Este ilustrativă în acest sens prezentarea evoluției structurii fondului de acumulare în deceniul al șaptelea:

Acumulări pentru sporirea fon-	1960	1965	1968
durilor fixe productive	60%	62,9%	70,5%
Acumulări pentru sporirea fondurilor fixe neproductive	23,7%	15,4%	14,7%
Acumulări pentru sporirea fondurilor circulante	16,3%	21,7%	14,8%

Se constată că prin creșterea vitezei de rotație a mijloacelor circulante, nevoile producției au fost satisfăcute cu stocuri relativ mai reduse, fiind astfel posibil să se aloce o parte mai mare din acumulare pentru investiții în fonduri fixe productive.

Pe de altă parte, în ultimii ani o parte mereu mai mare din investițiile productive a fost îndreptată spre dotarea cu mașini, utilaje și instalații, care contribuie direct la creșterea producției și a venitului național.

Eficacitatea investițiilor este nemijlocit legată de rapiditatea cu care ele se transformă în fonduri fixe care dau efectiv producție la întreaga capacitate și se recuperează prin beneficii. În această direcție au fost întreprinse în ultimii ani măsuri importante de către conducerea partidului, astfel încît să se asigure materializarea marilor eforturi pe care le întreprindem în domeniul dezvoltării economice. Alături de menținerea unei rate ridicate a acumulării, realizarea cu maximă eficiență a investițiilor, ca și eficacitatea întregii vieți economice, constituie coordonate esențiale ale politicii economice a partidului, singurul drum pe care putem merge în continuare pentru construirea societății socialiste multilateral dezvoltate în România.

25 de ani de la Conferința Națională a P.C.R

După doborîrea dictaturii militarofasciste la 23 August 1944 și apoi după instaurarea la 6 martie 1945 a primului guvern democratic condus de dr. Petru Groza, principalele sarcini în domeniul economic la care partidul a mobilizat întregul popor au fost susținerea cu toate resursele economice a frontului antihitlerist, organizarea transporturilor și desăvîrșirea reformei agrare.

Convocată în octombrie 1945, Conferința națională a partidului a elaborat un vast plan de refacere a economiei țării, grav afectată de război. Preluînd tot ceea ce a fost valoros în gîndirea economică română de pînă atunci, Conferința a proclamat definitiv lipsa de suport a afirmațiilor că economia română nu poate fi decît „eminamente agrară”, a demascat conținutul de clasă ale unor asemenea afirmații, menite să justifice existența și menținerea marii moșierimi, să mențină țara noastră la dispoziția celorlalte țări industriale. Nu lipsit de importanță este și faptul că de industrie se leagă și existența unei clase muncitoare puternice, organizate, detașamentul cel mai progresist în contextul social capitalist.

În felul acesta, Conferința națională a trasat adevăratul drum al României, acela al industrializării socialiste. Numai o industrie grea puternică poate asigura valorificarea tuturor resurselor bogate de care dispune țara noastră, poate contribui la crearea altor ramuri industriale. Industria grea este baza transporturilor, a dezvoltării științifice a agriculturii, ea duce la reconsiderarea poziției României în circuitul economic mondial.

Trecîndu-se în revistă resursele materiale de care dispunea țara noastră și scoțîndu-se în evidență importante rezerve de cărbuni, fier, aluminiu, mercur, crom, mangan, cele mai multe nefolosite, în timo ce

importam astfel de articole, precum și dintr-o analiză lucidă a bazei de utilaj existente și a posibilităților de extindere, s-a ajuns la concluzia că în România se poate dezvolta o industrie puternică metalurgică. Pentru procurarea celor necesare începutului, se putea conta pentru schimburile internaționale pe rezerve de bunuri ca petrolul, lemnul, produsele alimentare.

Este interesant de arătat de la ce bază se pornea pentru dezvoltarea industriei grele metalurgice. La data Conferinței, în România existau trei mari întreprinderi: „Uzinele de fier Hunedoara”, proprietate a statului, cu 5 furnale avînd o capacitate de producție de 175.000 tone fontă pe an, „Uzinele Reșița (U.D.R.) cu două furnale și o capacitate de producție de 70.000 tone fontă pe an, și „Titan-Nădrag-Călan”, cu un singur furnal și 24.000 tone fontă pe an capacitate.

Principalele sarcini care se conturau erau repunerea în funcțiune integrală a Hunedoarei (lucra atunci un singur furnal), ridicarea producției de cărbune a Văii Jiului, dezvoltarea în această zonă a unor laminatoare, fabrici de cocs, industrie chimice pentru prelucrarea derivatelor cărbunelui.

O necesitate imperioasă era refacerea transporturilor în mare parte distruse de război, construirea de noi căi ferate, în

E tinerețea noastră în sa, aemuritoare,
Tot largul primenindu-l cu generos avînt,
Din miile de veacuri acestui mi se pare
Îi dat s-aprindă steaua iubirii pe pămînt!

Da, tinerețea noastră e-o navă de lumină,
Spre comunism se-avîntă, spre țărîmul însořit,
Din drumu-i nu se-abate, întrezărînd senină
Întînderea de rodii și malul aurit.

Da, tinerețea noastră, cu forța-i pămîntescă
Ca un năvalnic fluviu, clocotitor și viu,
Din miile de forțe a îndrăznit să crească
Întîiul lan de grîne în ghețuri și pustiu!

E tinerețea noastră partidului datorare
Să-nalțe pentru toate al mulțumirii glas,
Căci el ne-a dat aripa spre zări, cutezătoare
Și el ne-nvăță zborul prin ani, fără popas.

N. TAUTU

special acolo unde se conturau bazele dezvoltării industriale

Tot atunci au fost schițate primele contururi ale electrificării țării, pornindu-se de la teza leninistă a avansului energetic asupra întregii dezvoltări a economiei. A fost formulată necesitatea construirii de hidrocentrale pe baza marilor rezerve de energie pe care le posedă riurile noastre.

În domeniul agriculturii, trebuia desăvîrșită reforma agrară, trebuiau dezvoltate stațiile de mașini și tractoare, urmînd ca într-o etapă ulterioară partidul să pornească lupta pentru cooperativizare.

Printre celelalte sarcini urgente care stăteau în fața poporului, Conferința a enumerat asigurarea unei aprovizionări normale a populației, reorganizarea sistemului de credit, reforma fiscală, reorganizarea învățămîntului.

Pentru coordonarea acestui efort general a fost creat Consiliul economic superior, care avea ca principală sarcină îndrumarea de către stat a tuturor sectoarelor economiei naționale.

În felul acesta, Conferința a pus în primul plan al preocupărilor partidului refacerea economiei naționale, dezvoltarea ei pe baze științifice, în lumina învățăturii marxist-leniniste. Astăzi sîntem beneficiarii acestui program, care părea la început vizionar, dar pe care partidul a știut să-l traducă în viață, să-l diversifice și să-l amplifice de-a lungul anilor, să mobilizeze întregul popor la înfăptuirea a ceea ce lumea uită să numească „miracolul românesc”.

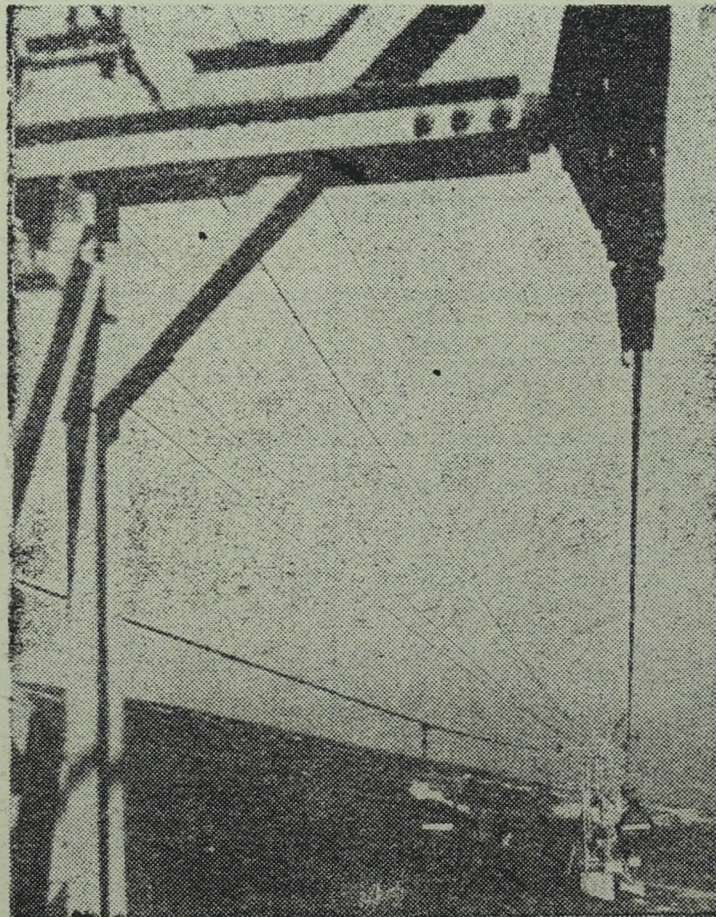
Evocînd această perioadă, tovarășul Nicolae Ceaușescu arăta: „Refacerea economiei țării a creat condiții pentru începerea operei de construire a bazei economice a socialismului. Această uriașă activitate constructivă s-a bizuit pe munca eroică a clasei muncitoare, clasa cea mai înaintată a societății, pe activitatea țărînimii, pe contribuția entuziastă a intelectualității și a celorlalte pături ale oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate; socialismul a unit într-un singur șuvoi energiile descătuse ale poporului, devenit stăpîn pe destinul său”.

Călăuzindu-se după învățătura marxist-leninistă, pornînd de la realitățile țării noastre și sprijinindu-se pe forțele poporului român, partidul comunist a pus în centrul politicii sale industrializarea țării ca bază a progresului economiei și culturii, ridicării nivelului de viață al poporului, dezvoltării multilaterale a societății, asigurării independenței și suveranității naționale”.

Pagină de:

ADRIAN NOVAC

MICRON 13

Rememorări

estivale

COSTINEȘTI

70

Abla îmi trecuse tebra peregrinărilor montane prin ținutul Neamțului, a escaladării verticalelor Săvineștilor, când am descins pe litoral, la Costinești.

În mijlocul mulțimii siluetele bronzate, îmbrăcate în culori vii, am fost cuprins de o veselie și o fremătăre ciudată. Am intrat în rezonanță cu ritmul de metronom al spargerii valurilor...

COSTINEȘTI! Soare-Mare-Nisip fierbinte-Muzică beat-Tinerete exuberantă

Ca să ajung la toate acestea a trebuit să trec prin acea boală cronică a civilizațiilor contemporane care aici se numește „cazare” și prin formele ei acute, ca „servitul meselor”, hipertrofiate de specificul locului, apa și aerul sărat.

A face baie în apa mării, a sta sub soarele litoralului, sint plăceri inegalabile, care n-au putut fi umbrite de noulasii apăruiți în primele zile. Într-adevăr, anul acesta la Costinești a fost o vreme minunată: soarele a strălucit cu o deosebită dărnicie, temperatura apei a ajuns s-o egaleze pe aceea a aerului, care și el vibra de buna dispoziție a tuturor

Jocurile și distracțiile zilnice de pe plajă făceau pe mulți să uite de plăcerea unei băi în apa mării, plăcere diminuată doar de teroarea pietrelor tăioase, ascunse laș sub apa mării. Bine ar fi dacă difuzorul ar anunța un concurs „Cine poate scoate...”. Câștigătorul, cel care va scoate mai multe din aceste pumnale subacvatice, să aibă onoarea de a așeza prima piatră la monumentul ridicat în memoria acelora care și-au făcut picioarele piftie prin aceste locuri, monument care ar deveni deșigur o mare atracție turistică.

Revedeam Costineștiul după 4 ani. Pe atunci era doar pavilio-

nul care azi poartă indicativul „A” și acoperișul parabolic (sau poate hiperbolic) al fostei cantine, actualul restaurant.

Ceea ce a apărut între timp, căsuțele, noua cantină, campin-gul, construcțiile încă nefinisate, atestă efortul considerabil de-pus pentru ridicarea taberei studențești la rangul unei adevă-rate stațiuni.

Priveam linia arhitectonică a taberei-stațiune din mijlocul studențimii exuberante de pe plaja scăldată de valuri și soare: parcă lipsea ceva, ceea ce poate e mai caracteristic studențimii, fantezia. Cite idei, proiecte studențești s-au realizat la ridicarea Costineștiului? Acolo, sub soarele litoralului, în ritmul valu-rilor, s-ar cere linii noi în arhitectura convențională în care doar noua cantină și culorile căsuțelor au fantezie.

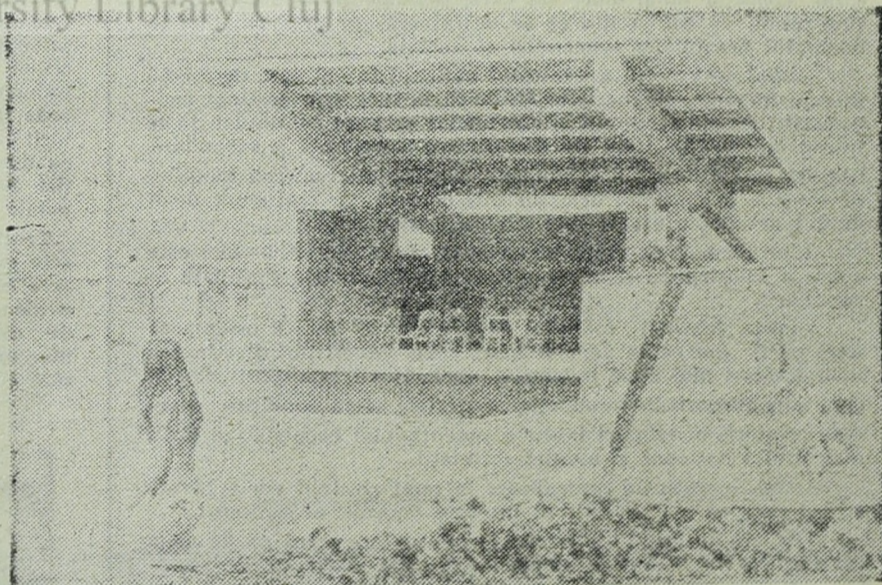
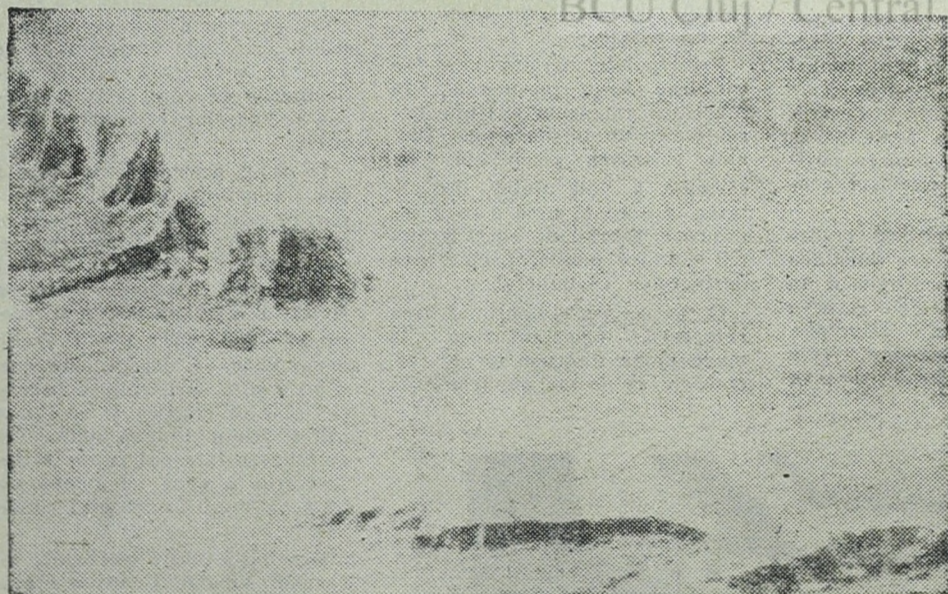
De ce n-ar putea realiza unele planuri colective de studenți de la arhitectură, ornarea revenind celor de la arte plastice și monumentale?

În definitiv se poate construi ieftin și rapid, cu mai multă fantezie! Autenticele valori studențești își găsesc locul încă în mică măsură în constelația Costineștiului.

Vorbind de valorile studențești, ar fi binevenite și specta-cole ale unor formații studențești premiate la festivalurile noas-tre, care ar îndeplini o mai veche dorință a publicului studen-țesc și formațiilor: apariția în fața unui număr cât mai mare de studenți.

Aceste adevărate capete de afiș ar oferi în plus câteva seri de neuitat, întregind imaginile deosebite cu care se întoarce fie-care din noi de la Costinești.

ȘTEFAN CSERNI

Costinești 70 — un punct pe litoral, ca atâtea altele. Și aici se resimte ritmul rapid al zilelor noastre. Propriile noastre amintiri devin pagini de istorie. Prima oa.ă am atins acest „pământ al fâgăduinței” studențesc acum trei ani, în vara lui 67. După o pauză în 68, am revenit în 69, adică tocmai bine pentru a nu fi prea surprins anului acesta. În cei trei ani s-a construit mult, și în tabăra noastră, și în sat, care a devenit stațiune

Cred însă că se simte un pericol: Costineștiul tinde să-si piardă renumele care l-a consacrat, care îl făcea cunoscut țării întregi ca toată tabăra studențească. Acum este o stațiune deschisă tuturor; însăși tabăra s-a transformat în complex turistic al B.T.T. și au apărut simptome pe care le sesiza și prietenul Cserni în rîndurile sale: o aglomerație excesivă, o scădere a gradului de confort, diminuarea specificului studențesc. Datorită felului superficial în care au lucrat unele birouri județene ale B.T.T. capacitatea complexului era depășită cu sute de persoane, după cum arăta „Viața studențească” în numărul din august. Am putut, de altfel, asista la restituiri de bani, de către B. T. T. și la lăsarea celor ce veniseră plini de încredere pînă aici să se descărce cum vor putea pe litoral.

Se impune pentru anul viitor să se ia măsuri serioase pentru evitarea unor asemenea situații pentru ca stațiunea noastră să-și păstreze renumele chiar dacă plaja ei, acum trei ani populată doar în dreptul difuzoarelor taberei, este acum aglomerată pe toată generoasa ei întindere.

A.N.

OPT ZILE IN „ORAȘUL LUMINA“

(I)

Un itinerar european care cuprinde Franța are fără îndoială în centrul său Parisul.

Cum să cunoști Parisul în câteva zile sau săptămâni? Și e posibil oare? se întreabă de obicei un străin sosit aici pentru prima dată. Parisul ca și Roma și Leningradul sînt orașe care dau un fel de trac vizitatorului. Acesta poartă în minte un neșan de imagini, de date istorice, de personaje privind aceste orașe, învățate încă de pe băncile școlii, rămase întipărite din operele celor mai mari scriitori și artiști.

Că caracterizează Parisul, acei „aer de Paris“ despre care se vorbește atîta, și există el oare azi?

Căci dacă ar exista ar trebui să cuprindă într-un singur tot nu numai ideea de măreție și maiestate îmbinată cu intimitate, perspectivele de largă respirație alături de ungherele vechi ale istoriei încremenite în piatră, luxul vitrinelor și huzurul bogătașilor veniți aici din întreaga lume să-și cheltuiască banii, ci și mizeria din „taudis“ dărăpinate ale cartierelor vechi.

Ar trebui să cuprindă nu numai viața spumoasă, plină de căutări, care pulsează la tot pasul, gustul rafinat prin secole de dezvoltarea neîntreruptă a culturii ci și privirile pline de griji ale trecătorilor din Pigalle. E greu să te încumești să faci o sinteză din toate acestea. Toa-

te se perindă pe rînd în fața vizitatorului, toate caracterizează Parisul de azi, amestecate, urmînd o cale întortocheată în înclăștarea între trecut și viitor.

Cu cît te plimbi mai mult pe străzile sale, cu atît mai bine îți dai seama de aspectul general, deosebit de alte orașe, al capitalei Franței.

În primul rînd, zadarnic vei căuta centrul acestei mari metropole, de peste 5 milioane de locuitori.

Spre deosebire de alte capitale, Parisul are mai multe centre, sau mai bine zis centrul său e pretutindeni, „centru“ e considerată și piața Operei, și regiunea insulei Cité, cu primăria și Champs-Élysées.

Fiecare centru al Parisului își are fața sa proprie și totuși păstrează stilul general al orașului, acel stil format și înfrumusețat de veacuri, în cadrul căruia trecerea de la un secol la altul se face treptat, fără să strice armonia ansamblului.

Toate aceste centre sînt legate între ele prin bulevarde largi, drepte, plantate cu castani și cu platani, deschizînd fiecare perspectivă unor monumente, palate sau parcuri. Monumentele, bulevardele, toate sînt încadrate cu verdeață îngrijită, aliniată, transformată în element arhitectural.

Culoarea generală a Parisului este un cenușiu deschis. Clădirile principale și monumentele istorice au fost cîndva albe, însă s-au înnegrit cu vremea. Actualmente se duce o luptă pe scară largă împotriva funinginii de pe cele mai importante monumente istorice, prin spălare cu jeturi de nisip și apă.

Monumentele importante din punct de vedere arhitectonic și istoric sînt degajate larg și formează fiecare centrul unui complex de echilibru și gust deosebit.

Urcînd Sena pe malul ei drept ajungi în principala piață a Parisului, piața Concorde. Ciudățenia acestei piețe, creată în mijlocul secolului al XVIII-lea, constă în faptul că nu are decît două clădiri pe una din laturile uriașului ortogon pe care îl formează. Și totuși este una din cele mai frumoase piețe din lume. Sînd în mijlocul ei, între două fîntini, lingă uriașul obelisc egiptean adus la începutul secolului trecut din templul de la Luksor, ai în spate Sena, pe malul opus se înalță Quai d'Orsay cu Palatul Bourbon — sediul Adunării Naționale — și palatul Ministerului de Externe. La stînga se întind aleile umbrite de copaci din Champs-Élysées, cu perspectiva Arcului de Triumf la capătul lor, în dreapta

grilajul aurit al porții grădinii Tuileries cu Luvrul în fund, iar în fața cele două clădiri gemene, cu fațadele în stil Ludovic al XV-lea încadrează perspectiva coloanelor clasice ale bisericii, Madeleine, ce se zărește printre ele. În fiecare unghi al pieței se înalță cite o statuie simbolizînd cite un oraș al Franței. Nimic nu amintește acum că de aici, pe timpul revoluției franceze, a pornit atacul poporului francez asupra palatului regal și tot aici a funcționat ghilotina și a căzut capul lui Ludovic al XVI-lea.

Parcul Tuileries, păstrat în stilul original al celui ce l-a conceput — al marelui grădinar Le Notre, creatorul parcurilor de la Versailles — cu boschete din loc în loc, cu statui și bazine în care puștimea, aceeași sub toate meridianele, dă drumul la corăbioare, respiră liniște, calm, intimitate.

Străbătînd Tuileries în lung, ajungi la micul arc de triumf înălțat în cinstea lui Napoleon I. Așezat între aripile clădirii uriașului Luvru. E unul din numeroasele locuri din Paris care îți încîntă ochii. Privirea cuprinde aleile parcului uriaș,

prin poarta căruia se întrezărește obeliscul luminat de soare din mijlocul pieței Concorde, care, ca o rază îndreptată înspre cer, desparte exact în două marea Arc de Triumf ce se vede în depărtare, la capătul bulevardului Champs-Élysées. Proporțiile și precizia acestui ansamblu urbanistic uriaș, unic în lume în felul său, sînt uimitoare, îți creează o senzație de ireal, de pictură sau decorație de teatru, subliniată de culorile de pastel ale frunzișului multicolor al parcului și de culoarea ușor cenușie a zidurilor.

Din spate și din părți te domină uriașa masă a bătrînului Luvru, a cărei construcție pe etape a durat peste 300 de ani. Masiv, cu acoperișul înalt, cu bogate decorații exterioare, Luvrul păstrează, cu toată diversitatea epocilor și a arhitecților care au contribuit la crearea lui, o uimitoare unitate — o imbinare a stilului Renasterii cu cel clasic — care-i dă un aer inimitabil de vechime și noblete.

Lingă una din porțile sale, pierdută în întinderea nesfîrșită a aripei de sud, forfotește o

lume peștriță. E intrarea în celebrul muzeu, de fapt șase muzee diferite reunite în același loc, cunoscute în întreaga lume sub o singură denumire scurtă: „Luvrul“. Nu vreau să vorbesc aici de multele ore petrecute în muzeu — singură galeria principală a școlilor de pictură străină se întinde pe un sfert de kilometru. Alături de Ermitajul din Leningrad, de British Museum-ul din Londra și muzeul Vaticanului din Roma, Luvrul reprezintă una din cele mai impresionante concentrări a operelor de artă aparținînd culturii universale.

De la centrul internațional al tineretului, cartierul Latin nu e departe. Linia metroului Porte de la Villet-Mairie d'Ivry mă lasă în fața insulei Cité, pe care o traversez și pătrund în cartierul studentesc, prin bulevardul St. Michel, prescurtat familiar de turbulenții săi locuitori în „Bv. Mich“.

Cartierul latin — denumirea provine de la limba latină folosită în învățămînt pînă la revoluția franceză — nu mai are de mult farmecul, discutabil, ce e drept, al boemei din secolul trecut. Uriașa Sorbona fondată în 1235, centrul „Universității libere“ din Paris — denumită astfel spre deosebire de școlile cu caracter religios — și care a funcționat ca o comună independentă pînă sub Napoleon I, își înalță zidurile ei masive, cenușii, în mijlocul unui întreg oraș universitar, ca o cloșcă bătrînă între puși.

Alături de Sorbona se află celebrul Panteon, a cărui cupolă de 90 de metri se vede de departe ridicîndu-se deasupra cartierului din jur. Ca orice clădire importantă din Paris, destînl său a urmat numeroase schimbări.

Biserică înainte de revoluție, transformată în necropolă pentru adăpostirea osemintelor și cenușei marilor oameni ai Franței, redevenită biserică sub Napoleon, iarăși necropolă sub Louis Philippe, ca să devină din nou biserică sub Napoleon al III-lea, iar apoi și în sfîrșit necropolă pînă în zilele noastre.

Pe frontispiciu ne întîmpină o inscripție săpată în piatră „Marilor oameni, patria recunoșcătoare“. În criptele întunecoase și reci se odihnesc osemintele lui Voltaire, J. J. Rousseau, Carnot, Victor Hugo, Emile Zola, Jean Jaurès.

LIVIU COTARCA

O întîlnire ciudată

Auzeam în urma mea pași grăbiți ce se apropiau tot mai mult. Îi sesizasem, pentru că în afară de ai mei erau singurii care tulburau liniștea străzii pustii. Cîrînd, omul pe care-l purtau ajunse alături de mine. Am întors discret capul ca să-l privesc. Am tresărit. Era un bărbat al cărui chip îmi era extraordinar de cunoscut, aproape familiar. Eram sigur că-l mai văzusem, dar oricît îmi răscoleam memoria nu reușeam să-mi amintesc unde și cînd. Ar fi trebuit, poate, să-l salut, dar mă temeam de o confuzie, de ridicolul în care aș fi fost pus. Mă privi și el cu insistență, vrînd parcă să-mi reamintească ceva. A ezitat cîteva clipe, dar n-a spus nimic. Am mers așa, apropiat, citeva clipe, fără vreo încercare de a lămuri situația. Nu reușeam să asociez chipul lui de vreo întîmplare anumită. Amintirea acestui om era dintre acelea despre care nu poți spune niciodată că au vreun corespondent real, sau numai ai visat. O întîmplare petrecută identic, dar într-un trecut atît de îndepărtat încît nu mai știi dacă în viața asta.

Ajunserăm în colțul străzii la stația de troleibus. Mașina tocmai se pregătea să plece. Am sărit grăbit pe ultima treaptă, aruncînd încă o privire spre ciudatul necunoscut. M-am așezat pe un scaun de lingă geam. După ce i-am cercetat pe puținii călători, am întors capul să privesc afară. M-am tras înapoi

speriat: pe sticla geamului, chiar în fața mea, se ogîndise chipul omului de care mă despărțisem cîteva minute înainte. Atunci mi-am dat seama că fața aceea nu era a lui, ci a mea. În geam se ogîndise propriul meu chip. Abia atunci am înțeles de ce mi se păruse atît de cunoscut. Asemănarea noastră era incredibil de perfectă. Și totuși nu pot înțelege cum de n-am observat nici unul asta. Trebuia neapărat să-l găsesc pe omul acesta. Încă n-am văzut în viața mea doi oameni identici, chiar dacă erau gemeni. Cine ar rezistata tentației de a-l cunoaște pe omul care îi seamănă atît de fidel?

La stația următoare am sărit primul afară și am pornit în goană înapoi. Trecătorii se fereau din calea mea. În sfîrșit am ajuns la colțul străzii unde mă despărțisem de el. Cum era și normal, nu l-am mai zărit nicăieri. M-am plimbat precipitat pe cîteva străzi apropiate sperînd că-l voi găsi, dar zadarnic.

A trecut mult de-atunci. Trec mereu pe strada aceea pustie, sperînd că-l voi întîlni din nou. Dar dacă totuși îl voi întîlni și voi afla despre el că e un om oarecare, că-l cheamă X și nu mai știu cum, că stă pe nu știu care stradă, oare nu se va nărui tot farmecul acelei ciudate întîlniri?

Doresc să-l refîntînesc și totuși nu Prefer speranța de acum dezamăgirii de atunci.

NICOLAE GHERMAN

766

— Hai să umanizăm mașina de examinat! S-o programăm să verse cîte o lacrimă pentru fiecare student căzut.

— Somnul rațiunii naște monștri. Insomnia mea naște „7“.

— De cînd cu examenele scrise se mai trece la fizică, dar se cade la limba română.

— Nu vă pot spune cîte complexe mi-a produs definiția: „Inginerul este omul care știe tot și nimic mai mult“.

— Cînd mi se oferă o tablă insuficient stearsă o asociez cu o căfea servită într-o ceașcă cu urme de ruj.

— Deosebirea dintre o conferință și un curs este ca și între un flirt și o căsnicie.

— Am să înregistrez kilometri de bandă cu freacățul sălii de curs, îmi vor prinde bine la ora amintirilor.

Ing. B. F. ROTHENSTEIN

MICRON 15

Daria

MEDALION PLASTIC

În luna iulie, în sala Galeriilor de Artă din Timișoara, patru tineri plasticieni timișoreni și-au înmănușiat lucrările într-o expoziție de grup. Ansamblul prezentat de Petru Iecza (sculptor), Gabriel Kazinczy (grafician), Romulus Nuțiu (pictor) și Gabriel Popa (pictor) constituie suportul unui remarcabil eveniment plastic.

O concepție program învâdită preocuparea pentru ambianță și spațiu, depășirea limitelor dintre genuri și grija pentru finalitatea tehnică a produsului artistic, iată ceea ce a dat ineditul și calitatea de distinsă tinută a acestei expoziții.

Pomind de la coordonate proprii, respectându-și fiecare individualitatea, artiștii expoziționi au reușit ceea ce părea la început dificil, să realizeze un ansamblu unitar. Peisajul Galeriei s-a modificat. El a devenit un mediu ambiental, alcătuit din forme și spații, din ritmuri liniare și accente cromatice.

Sculpturile lui Petru Iecza, executate în material definitiv, au constituit o suită caracteristică pentru seriozitatea problematicii și calitățile deosebite de exprimare ale artistului. El potențează spațiul, creează tensiuni de echilibre, exploatănd expresivitatea curbelor, dinamica formelor. Lucrările „Acustică” și „Dinamica unirii” se remarcă îndeosebi ca maxime ilustrări ale acestor calități.

Gabriel Kazinczy parcurge în lucrările prezentate mostre de constructivism bine asimilat („Ab ovo”, „Fata cu vioara”) și reinterpretări ale realității concrete prin detașarea unor obiecte (reale sau parțial inventate) din cotidian și reasamblarea lor spre a viza emoționalul („Omagiul”) într-o formulă de tip pop-art. În toate lucrările sale se manifestă un deosebit simț al plasticului, ingeniozitate și priceperea de a opera cu materiale diverse.

Romulus Nuțiu se exprimă pe două coordonate: una alcătuită din „picturi” legate de ceea ce am numi curentul tablou, dar mai propriu de ceea ce am numi perete, texturile sale informale sugerând venituri dintr-un anume monumental. Artistul caută însă a distruge convenția bidimensională, prin detașarea unor elemente, dispuse într-o armătură constructivă, urmărind a accentua sau modifica ritmul, prin compartimentarea în structuri geometrice a planurilor defalcate parțial.

O a doua coordonată ar fi aceea a lucrărilor declarate, obiectuale, seria de sculpturi-picturi, în care artistul își transpune concepția în formulă complet tridimensională, generând pregnante efecte de ambianță, cu deosebite valențe expresive.

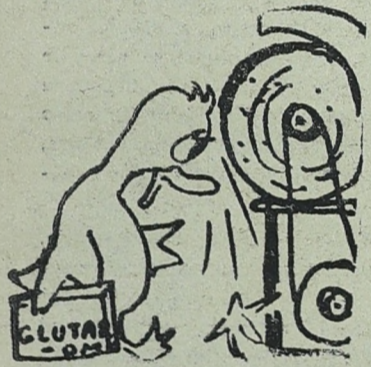
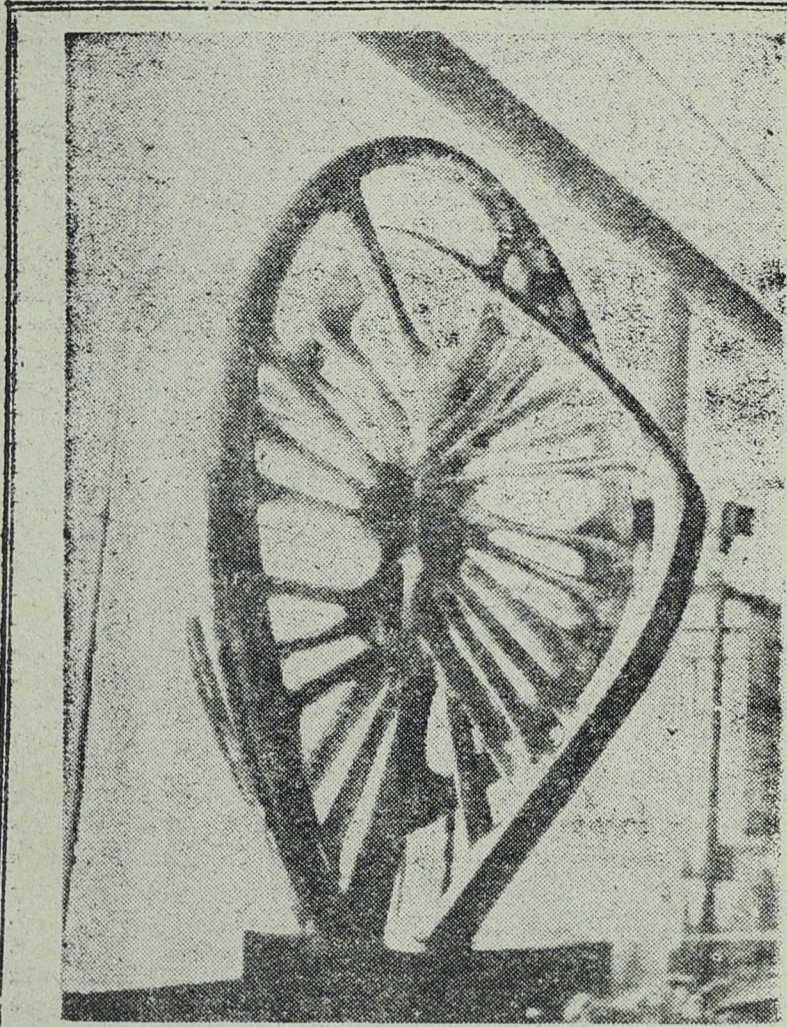
Gabriel Popa pornește de la sugestia de iconografie românească, atât prin renunțarea la stricta bidimensionalitate, cât și prin utilizarea unei grafii abuziv iconografice, suprapuse peste proaspete accente gestuale.

Prin regia planurilor (unele chiar rabatabile) „tablourile” sale devin „obiecte pictate”, spații ambientale dedicate traseelor unor geografii spirituale.

Expoziția grupului s-a prezentat ca o certă reușită, demonstrând virtuțile cooperării problematice și totodată posibilitățile de expresie depășind obișnuitul, ale individualităților care l-au alcătuit, fiind de asemenea și o fericită ilustrare a legăturilor dintre tradiție și inovație.

← PETRU IECZA, „ACUSTICA”.

CIPRIAN RADOVAN
Foto: D. DINCULESCU

— Mentea nu se ascute cu glutarom. Paradoxal, ea se auto-ascute pe măsură ce pătrunde în adincul lucrurilor!

— Nu stați toată seara în fața televizorului. De la Politehnică puținii au ajuns regizori la Televiziune!

— Pentru creșterea vitalității practicați în timpul anului gimnastica Yoga. Dar pe urmă, la examen să nu scrieți teza... cu picioarele!

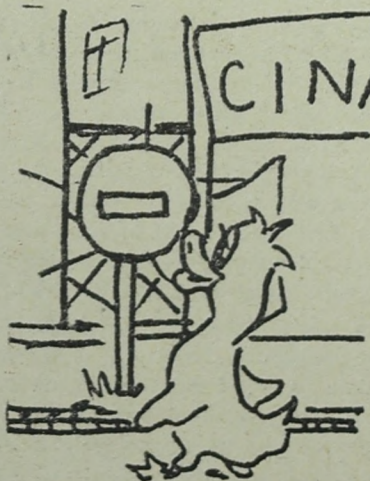
— La examene nu veți avea timp nelimitat de gândire. Timp nelimitat aveți... înainte de examene!

— E bine să nu lăsați nici un examen pentru toamnă. Încă nu s-au văzut repetenți dintre integraliști!

— Nu mergeți prea des la ștrandul termal. S-ar putea să vă prindă vre-un circel... la examene!

— Dacă intenționați să treceți pe la Bibliotecă nu vă luați după unii din studenții mai mari. Din grădina „CINA” nu există intrare în clădirea Bibliotecii!

BOBOCI

— Nu este interzis să se vină în mini-jupe la seminar. Este interzis însă ca moda să fie extinsă și asupra cunoștințelor!

— Băieți, nu lăsați părul să vă crească la întâmplare. S-ar putea să nu mai fiți recunoscuți de... portarul facultății.

Ing. MIRCEA CIUGUDEAN
Ilustrații: ing. EMIL PETRIU

Colegiul de redacție:

Șef lucrări ing. Mircea Ciugudean.
Asist. Gabriela Colțescu.
Redactor șef: Adrian Novac.
Redactori șefi adjuncți: Magda Rosenfeld, Liviu Cotarcă și Marius Crișan.
Secretar de redacție: Lucian Conca.
Colaboratori: Neonela Tafuni, Doru Brad, Ștefan Cserni, Mihai Surugiu, Dumitru Pirșcoveanu, Constantin Novăcescu, Tudor Mircea, Emil Avram.
Sediul redacției: Rectoratul I.P.T., bv. 30 Decembrie nr. 2, etaj 3, camera 326.
Permanentă la sediu: zilnic, orele 13,30-14,30

Traian Vuia s-a născut în anul 1872, la 17 august, în comuna Surducul Mic, în apropiere de Lugoj. A nutrit de timpuriu pasiunea zborului. După un an de politehnică la Budapesta, este obligat de lipsuri materiale să se reîntoarcă la Lugoj, devenind secretar de avocat și urmînd concomitent, fără frecvență, Facultatea de drept din capitala Ungariei.

Devenit avocat, Vuia părea a fi uitat de visele sale din copilărie. Dar într-o zi a dispărut din baroul lugojean. Chemarea tehnicii l-a dus la Paris. Aici însă comisia astronomică a Academiei Franceze a răspuns memoriului lui Vuia: „Realizarea și rezolvarea zborului cu un aparat mai greu decît aerul sînt himerice...”. Inventatorul român nu a fost prea afectat de această „sentință” pentru că, după cum însuși mărturisește, își dăduse seama de „valoarea competenței Academiei de Științe într-o problemă pe care încă nu a ajuns a o studia”.

Proiectul său prevedea construirea unui automobil ușor, prevăzut cu aripi. El trebuia să asigure rularea aparatului la sol pînă cînd viteza avea să genereze portanța necesară ridicării. Pentru a ușura automobilul și, pe de altă parte și datorită epuizării resurselor sale materiale, Vuia își construiește el însuși un motor funcționînd cu bioxid de carbon.

În etapa finală, a avut de înfruntat și concurența brazilianului Santos-Dumont, un om de o bogăție fabuloasă, pe care nici o necesitate tehnică nu-l putea opri în loc. Cu toate acestea, Vuia și-a

TRAIAN VUIA

adevăratul drum al aviației

putut valorifica superioritatea sa de concepție, și avansul pe care îl luase nu a mai putut fi recuperat, deși în primăvara lui 1906 s-a îmbolnăvit de pneumonie.

În sfîrșit, a venit și ziua de 18 martie 1906. Pe drumul de țară de la ferma „La Borde”, lîngă Sartrouville, Vuia era gata pentru marea încercare. Erau de față cîțiva prieteni, dar nici un reprezentant oficial. „Să zbor numai, de rest nîl mi pasă”, a spus el atunci, urcîndu-se pe aparatul său și pornînd. După circa 50 m de rulare pe sol, aeroplănușul lui Vuia se ridică în aer zburînd la o înălțime ceva mai mare de un metru, pe o lungime de circa 12 m, după care motorul s-a oprit brusc și aparatul a reluat contactul cu solul. Primul zbor din lume, înfăptuit cu un avion mai greu decît aerul, decolînd numai cu propriile sale mijloace de bord, fusese realizat de românul Traian Vuia.

Astăzi, paternitatea sa este recunoscută pe plan mondial, deși oficialitatea franceză de atunci înregistrase zborul lui Santos-Dumont din 22 august drept primul.

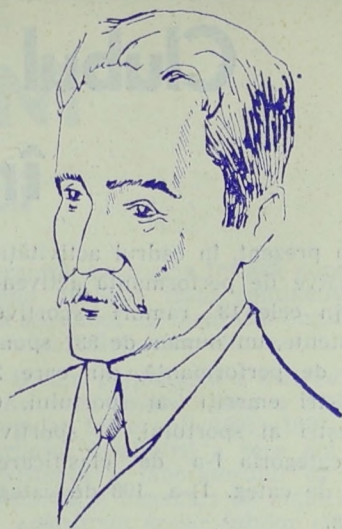
Această singură realizare a sa, zborul mecanic, ar fi fost suficientă pentru ca Traian Vuia să ocupe un loc de primă importanță în istoria tehnicii mondiale. Dar activitatea sa a continuat pe planuri multiple. În afară de perfecționarea zborului cu motor, el s-a ocupat după primul război mondial de problema elicopterelor, iar mai apoi a conceput generatorul de aburi care îi poartă numele, realizat în două variante de masă și înaltă presiune. Cazanul Vuia are caracteristici superioare tipurilor străine și el a dăruit această invenție statului nostru.

În 1950 Traian Vuia revine în țară, pentru a muri în mijlocul poporului său, pe care nu a conștientat nici o clipă să-l iubească, deși condițiile vitrege din timpul regimului burghezo-moșieresc îl obligaseră să plece din patrie pentru a și putea pune în aplicare ideile.

Astăzi, Institutul de mecanică aplicată al Academiei îi poartă numele.

Iar de acum înainte, numele marelui inventator bănățean va fi înscris și pe frontispiciul Institutului Politehnic din Timișoara, cîstîndu-se astfel totodată memoria acestui deschizător de drumuri în tehnica mondială, cit și semicentenarul școlii noastre.

M. CIUGUDEAN

Institutul Politehnic
„Traian Vuia” Timișoara

SEMICENTENAR 50 IPT
1920-1970